



# Magyar Református Nevelés

2018

2

REFORMÁTUS PEDAGÓGIAI FOLYÓIRAT

VELÜNK AZ ISTEN!



## Szerkesztői előszó

Üdvözllet az olvasónak! ■ Szászi Andrea 3

## Tanulmányok

FODORNÉ ABLONCZY MARGIT ■ A kecskeméti országos bibliaismereti verseny 5

LEHOCZKY MÁRIA MAGDOLNA ■ Ige és dráma és játék 8

## Műhely

SZABÓNÉ MARTH ÉVA ■ „Amikor erősen fújt a Lélek” 13

LEHOCZKY MÁRIA MAGDOLNA ■ Búzaszem 16

BÖLCSFÖLDINÉ TÜRK EMESE ■ Választott eszközök, Ki bűnünket elveszed...;  
Szemem a hegyekre; A számokról; Tükröm, tükröm; 19–30

TURBUCZ ERZSÉBET ■ Az emmausi tanítványok 33

TAVASZ KRISTÓF ■ Simon (Szájmon) és a nagy fogás 36

SZABÓNÉ ISTÁRI JUDIT ■ Légy örömmondó békekövet... 38

HERDELÓNÉ PELOK BOGLÁRKA, BARÁTH ANDREA, SCHRIFERTNÉ SZIGETI JUDIT  
■ Eltemethetetlen 41

FAZAKAS ESZTER ■ Velem vándorol utamon Jézus 43

BÜTÖSNÉ HESZBERGER ANDREA ■ Virtuóz – O.K. 46

## Háttérinformációk a versenyhez

XXI. „VELÜNK AZ ISTEN!” ■ Országos Bibliaismereti Verseny kiírása 49

DR. SZABÓ ILDIKÓ ■ Az vagy, amit olvasol  
– A XX. „Velünk az Isten!” Országos Bibliaismereti Verseny köszöntése 53

KORMÁNYOSNÉ MAKAI ESZTER ■ Gondolatok a gyermekszínhátszrásról  
a „Velünk az Isten!” Országos Bibliaismereti Verseny kapcsán 54

JÁMBOR ZSOLT ■ Gondolatok a 2018. évi Országos Bibliaismereti Verseny  
zenei megnyilvánulásairól 57

HEGEDŰS ZOLTÁN ■ Mit jelent a színpadi megnyilvánulások egésze  
a játszóknak, a felkészítőknak és a hallgatóknak? 59

FODORNÉ ABLONCZY MARGIT ■ Megelevenedő Biblia 60

HORVÁT GÁBOR ■ Szellemi munka, lelki próba 62

KISS GYULA ■ Közösségben Istennel, közösségben egymással Kecskeméten 63

„Velünk az Isten!” Országos Bibliaismereti Versenyen részt vett iskolák 65

21 év alatt a zsűri tagjai voltak 67

---

A címlapon a „Hitvallás és szabadság” rajzpályázat egyik díjazottjának (Havasi Panna Flóra, 9. o., Luther Márton Evangélikus Kollégium) képe szerepel. E lapszámunk további illusztrációit a shutterstock.com-ról válogattuk.”

**OGO**

E számunk elkészítését a hollandiai OGO Alapítvány támogatta.

# ÜDVÖZLET AZ OLVASÓNAK!



Egy jó bibliai témát feldolgozó színdarab üzenetet ad át és Istenhez hívogat. Bátorít, figyelmet kelt, gondolatokat ébreszt. Az előadók érzéseit, megélését, Igeértését közvetíti. Ezeket a tulajdonságokat használta az 1997-ben indult Kecskeméti Országos Református Bibliaismereti Verseny, ahol a jelentkezők egy-egy maguk által alkotott színművet mutattak be. Az évek során sok jó anyag gyűlt össze, így felmerült az a gondolat, hogy ezekkel is segíthetnénk a hittanoktatók, lelkipásztorok munkáját. Azért, mert bibliai színdarabot írni nem könnyű. Igazán jót, érdekeset, izgalmasat, üzenetátadót pedig még kevésbé. A verseny 21 évének kincseiből bocsátunk most rendelkezésre néhányat. Hálás szívvel köszönjük azoknak a szerzőknek, akik jó szívvel adják közre!

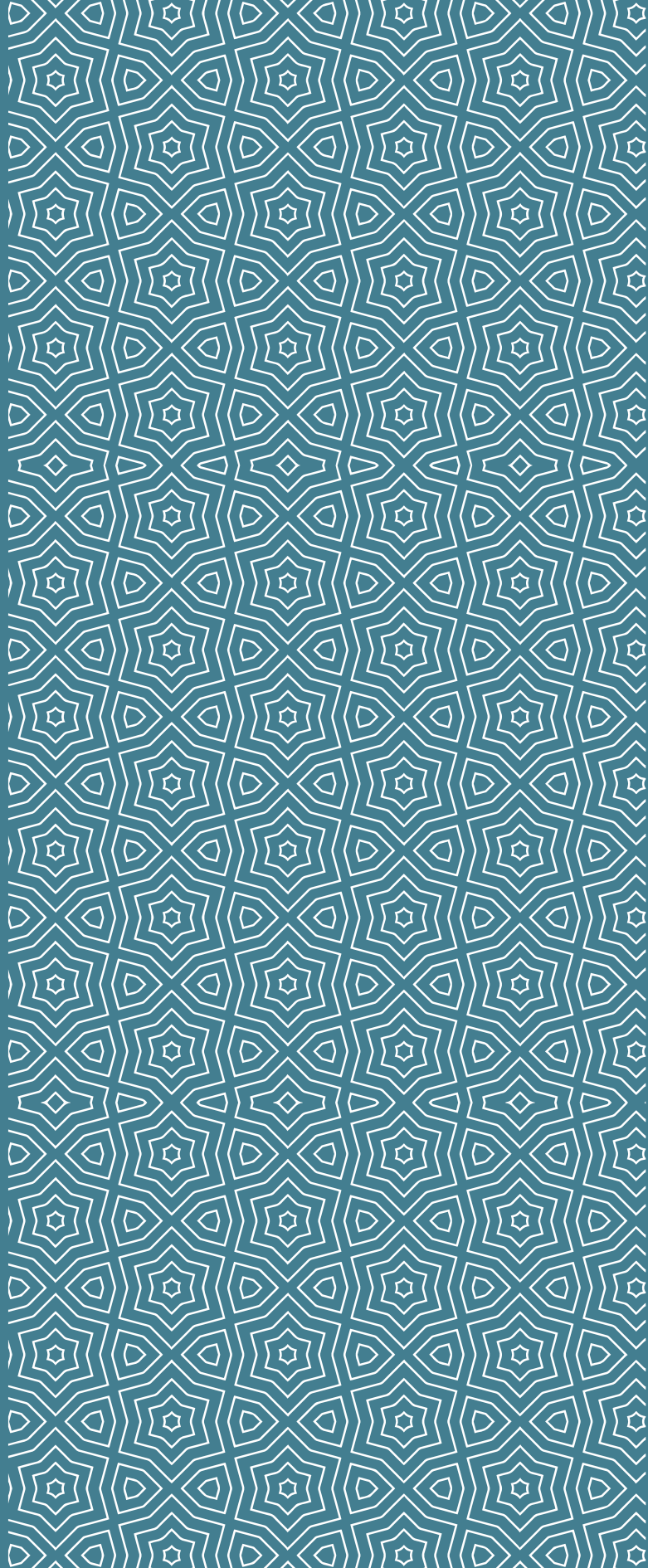
Mit is érdemes tudni erről a nagy múltú megmérettetésről? Erről olvashatunk jelen szám elején, illetve néhány szempontot kaphatunk a biblikus/bibliai műsorok készítéséről. Ezután 13 színdarabot kap segítségként az olvasó. A kötet második fele pedig a verseny háttérinformációit, zsűritagok gondolatait és instrukcióit tartalmazza.

Jelen szám csak a dramatikus feldolgozások közül hoz néhányat. A színdarabok leírásai között, más színdarabokhoz kapcsolódó néhány kép is található, ötletadásként. A versenyzők ezen kívül egyéb feladatokat is teljesítettek, melyeket terjedelmi korlátok miatt ez a kiadvány nem hoz. A honlapunkon azonban bőségesen lehet csemegézni belőlük a <http://refpedi.hu/kecskem%C3%A9ti-bibliaismereti-verseny> linken, vagy a katechetikai szolgáltatások/kreatív sarok/általános iskola/versenyek, jó gyakorlatok menüpont alatt.

Áldott ötletgyűjtést kívánok!

SZÁSZI ANDREA RPI, katechetikai igazgatóhelyettes

# Tanulmányok



FODORNÉ ABLONCZY MARGIT

## A KECSKEMÉTI ORSZÁGOS BIBLIAISMERETI VERSENY

„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.” Péld 22,6

Az ÁLTALÁNOS ISKOLAI versenyek között különleges helyet foglal el a Kecskeméti Országos Bibliaismereti Verseny a maga komplexitásában. (A VERSENYEKRŐL általában, s a református iskolák által szervezett versenyekről a Magyar Református Nevelés 2011/3. számában lehet olvasni értékes gondolatokat.) Néhány gondolat a kezdetekről, a verseny megrendezésének céljáról és a szervezés kereteiről, tartalmáról:

21 év gazdagságából most a Református Pedagógiai Intézet jóvoltából egy egész Magyar Református Nevelés számot betölthet ez a sokszereplős igazi „református szellemiségű bibliaismereti verseny.”

A történet 1997-ben, a Kecskeméti Református Általános Iskola újjászervezésének harmadik évében született, amikor hittanoktatói munkaközösségvezetőként az akkori hitoktatókkal: Józsa Anikóval és Szabó Katalinnal megterveztük az első Országos Bibliaismereti versenyt.

Három különböző területet szerettünk volna a verseny keretein belül érvényesül-

ni engedni: írásbeli, szóbeli és dramatikus elemeket. Végig gondoltuk, hogy a feldolgozott tudásanyagban megfelelő arányban szerepeljenek az ismereti és gyakorlati részek: gyülekezeti életközpontú, keresztyén nevelési értékek is (1.sz. melléklet: a versenykiírás). A verseny a maga összetettségében egyedülálló. A négy korcsoport: 1-2 osztályosok, 3-4 osztályosok, 5-6 osztályosok, 7-8 osztályosok együttese. Fontos volt a szervezésben, hogy a diákok mélyebben megismerjenek bibliai szakaszokat, történeteket, s mindez kapcsolódjon református énekanyagunkhoz is. Az előadott rövid jelenetekben pedig találjanak helyet ezek a mondatok, kérdések, hitvallások, énekek. Hitünk esszenciális tudása és annak megélése között egészen nagy eltérések mutatkoznak egyes emberek, de családok, iskolák és gyülekezetek életében is. A családok többsége mára már nem olvas közösen Bibliát, nem beszélgetnek hit-kérdésekről otthonaikban. Sok iskolában is a hittan-kérdések a hittanóra kereteibe szorulnak vissza. Ahhoz, hogy hitünk újra élhetővé, életszerűvé váljék, mindezt újra kell tanítanunk, tanulnunk. Talán éppen a gyermekeken ke-

resztül, akik a maguk életének történéseibe beviszik a bibliai történeteket – saját „fordításban”. Ennek jó példái a felsorakoztatott dramatikus bibliai történet-feldolgozások, melyeket most közreadunk.

A verseny keretei között mindenképpen szeretnénk volna megerősíteni azt a készüléssel és szerepléssel megélhető közösségi élményt, amelyre felkészülve a csapatok összeforrnak, s a verseny során más gyerekekkel, iskolákkal is kapcsolatokat építhetnek.

Egy verseny, amelyben mindenki győztes – így talán túl nagy elvárásnak tűnhet, mégsem az. Egy verseny, mely nemes célokért, lelki növekedéssel együtt lesz emlékezetes – a visszajelzések megerősítik, hogy nem elérhetetlen ez (2.sz. melléklet: résztvevő diákok, hittanoktatók írásaiból)

A 21 év során lassan tisztult ki a VE-LÜNK AZ ISTEN elnevezésű országos bibliaismereti vetélkedő valódi arculata. Sokan hozzátettek ehhez, s nem csak hittanoktatók, hanem egy egész nevelőtestület közössége. Így a Kecskeméti Országos Bibliaismereti Verseny iskolát, gyülekezetet, családokat egyaránt megmozdító két napos szolgálat. A verseny a csapatok megérkezése után, péntek délelőtt az írásbeli feladatsorral kezdődik. Majd délután következnek a rövid dramatikus előadások, melyeket egy szakmai zsűrivel értékelünk (3.sz. melléklet: zsűritagok névsora). Péntek estére kollégiumba, családokhoz mehetnek pihenni a csapatok, majd szombat reggel közös áhítattal kezdődik a nap. A verseny másnap a szóbeli versennyel folytatódik a szombat délelőtt során, s a javítások ideje alatt még rövid városi, iskolai programokra is marad idő. Ebéd után már következik is az eredményhirdetés, s mindenki ajándék-

kal térhet haza a verseny után (4.sz. melléklet: két napos program). A háttérmunka, az előkészítés feladatai, s a verseny lebonyolítása az iskola egészének nagy kihívás. Az iskola teljes tanítói közössége háziasszonyként, házigazdaként gondoskodik a csapatok ellátásáról, személyes igényeiről, étkezésükről, jólétükről

Valójában egy éves munkáról van szó: minden év őszén összeül a hittanoktatói csapat, hogy „kitalálja” a következő évre a négy korcsoport számára a megfelelő hosszúságú bibliai történeteket. Számontartják, hogy milyen történetek szerepeltek az előző években, s figyelnek a versek arányára is, hogy a kicsik és nagyok egyaránt értékeset olvassanak, s tanuljanak – de ne legyen számukra megterhelő. Olyan bibliai „alap-történetek” szerepelnek itt, melyek későbbi életük során is eszükbe juthatnak bátorításul, figyelmeztetésül. Már novemberre megszületik a kiírás, a református általános iskolák meghívása. Fontos szempont, hogy legalább 4 történet szerepeljen minden korcsoportban, s mindenképpen egy olyan zsoltár is, amelyet akár el is énekelhetnek a csapatok a dramatikus előadás során. A félév végére elkészülnek a feladatsorok első változatai, majd több szempontú átolvasások, javítások után kerülnek véglegesítésre. A hittanoktatók a verseny idejére elkészítik a javító formákat, hogy könnyebb legyen az értékelés. A verseny ideje alatt, a dramatikus előadások idejében javítják az írásbeli feladatsorokat. Minden korcsoporthoz két hittanoktató készül a szóbeli feladatsorokkal is, melyek pontszámát a második nap délelőttjén hozzászámolják a javított írásbeli értékekhez. Így alakul ki a verseny egyik mezőnye: a bibliaismereti anyag számonké-



rése. Minden korcsoportban az első három helyezett kap külön jutalmat, de mindenki emlékeztető ajándékokkal térhet haza.

Az első napon előadott kis bibliai jelenetek értékelésekor egy szakmai zsűri évről évre próbál segíteni a leggyermekszzerűbb, leginkább a csapatra méretezett dramatikus előadás megjelenítéséhez. Lelkészs, ének-tanár, színész és dráma-tanár értékeli. Első körben a tanárok közösségében, majd a záróeseményen gyerekek és felnőttek munkáját is értékelve adják át az előadásra szabott emléklapokat. Ebben az évben ezek az értékelések hangzottak el (5.sz. melléklet: dráma-tanár, színész, ének-tanár és lelkész értékelése).

A Kecskeméti Református Általános Iskola minden tanítója és tanulója részese a versenynek, de a szülők, a gyülekezet tagjai is vállalnak feladatot a verseny körül. A szülők hozzák az ajándékok egy részét, s a teljes vendéglátást: s sütemények sokasága érkezik mindkét napon. Vannak, akik évente vendégül látnak egy, vagy több vidéki gyermeket is – ezzel csökkentve azok költségeit,

s lehetőséget adva a találkozásra, gyerekeik összebarátkozására. Hadd álljon itt a résztvevő iskolák névsora! (6.sz. melléklet)

Közreadjuk két év feladatsorát (mind a négy korcsoportban) a feladatgyűjteményben, itt pedig azoknak a színdaraboknak a dramaturgiai forgatókönyvét, akik az elmúlt évek során ezeket megosztották velünk. Hisszük, hogy sokaknak lehet ez segítség más alkalmakhoz is, vagy éppen saját feldolgozásra való alapanyagként válik hasznossá.

Végül hadd álljon itt egy idézet az egyik diák tollából, aki válaszában meghatározta kicsoda a tanítvány: „Tanítvánnyá az válhat, aki elhiszi Isten létét, elfogadja és engedelmesen teljesíti parancsolatait. Tanítványnak lenni ugyan nehéz, de megtisztelő feladat. Egy tanítványnak Jézus a bizodalma, és bármely helyzetben kiáll az Isten ügyéért és hirdeti az ő igéjét. Aki szívében, lelkében tanítványnak érzi magát, ma is ezt teszi. Építő köve gyülekezetének, közösségének.” Ezekért a mondatokért érdemes ilyen versenyeket szervezni.

Soli Deo Glória!

LEHOCZKY MÁRIA MAGDOLNA

## IGE ÉS DRÁMA ÉS JÁTÉK<sup>1</sup>

Ahol Isten ígéje kimondható, hallható, ott nemcsak az érzékszervek lépnek működésbe. Az Úr ígérete szerint az elhangzó ígének küldetése, célja van: véghezviszi Isten akaratát. (Ézs 55,11). Isten szava, ígéje történés is, amely által „létra hívja a nem létezőket” (Róm 4,17). Az Ige felolvasása és hallgatása a boldogság forrása a Jelenések könyve tanúsága szerint (Jel 1,3). Mindezek nyomán kétségtelen, hogy a vallásos nevelés során a felelősség és boldogság feszítésében vagyunk, tudva, hogy az Isten beszédének, kijelentésének, hatalmának eszközei vagyunk. Mérhetetlen ajándék és lehetőség, hogy a köznevelés mindennapjaiban és kiemelt eseményei során módunkban áll Isten üdvakarátát, vigasztalását, bátorítását, parancsolatait és tiltásait, elhívását, ígéreteit, ítéleteit és azok beteljesedéseit közvetíteni, Isten beszédének átformáló ereje egyaránt helyet kap<sup>2</sup> hittanórán, cserkészfoglalkozáson, osztálykiránduláson, tanévnyitón és -zárón, vagy bibliaismereti versenyen.

A vallásos ember a maga Istenre nyitottságánál fogva átéli, átélheti az ígét, amit

leggyakrabban az elbeszéléssel teszünk jelenvalóvá. Ezt nemcsak Isten beszédének felolvasásával, elmondásával, hanem a történet drámai megjelenítésével, eljátszásával is elérhetjük, kifejezésre juttatva, hogy a *homo religiosus* egyúttal *homo ludens* is. A dráma és a játék számos vallásban összekapcsolódik a mítossszal és a rítussal. A keresztyénségben ez az elhangzó ígében és a kultuszban a legnyilvánvalóbb, nem véletlen, hogy például Jézus passiójának és feltámadásának ciklikus, évenkénti megjelenítésével a legkorábbi időktől fogva találkozunk.<sup>3</sup> A kultusz dráma is, „szent játék”<sup>4</sup> melyben az ember új impulzusok befogadására lesz alkalmassá.<sup>5</sup> Az istentisztelet maga is esemény, amelynek drámai jellege nemcsak a szimbolikus, rituális cselekményekben mutatkozik meg, hanem zenéjében, hangzó megnyilvánulásaiban is: a felhangzó párbeszédekben, felkiáltásokban, felépítettségben.<sup>6</sup> A dráma a pillanat átélését segíti, amikor „a lélek mélyén elnémult dallamok csendülnek meg”<sup>7</sup>.

Az Ige megszólaltatása, a játék és a dráma olyan vallásos tapasztalatok talaja le-



het, amelyben Isten közelsége megtapasztalható. Az elrejtettség érzése, a félelem feloldódása, a bizalom létrejötte, a meglevenedő bibliai szöveg mint jelenvalóvá tett történet a *coram Deo* élményét nyújthatja.<sup>8</sup>

Jürgen Moltmann szerint a teremtés Isten „végtelen és kimeríthetetlen bölcsességének játéka. Így a világ maga játéktér, hogy benne Isten túlradó gazdagsága kibontakozzék.”<sup>9</sup> Ebbe a gazdagságba és isteni örömbé kíván bevonni és részesévé tenni a Teremtő. A játék és játékoság a vallásos élet része, a *homo religiosus*, a vallásos ember megnyilvánulása.

A játék a rutint, a fennálló rendet, a monotóniát töri meg, oldja fel, és a maga szabályaival áttemel egy másik rendbe. Egy játszó gyermeket látva kiderül, mily komoly átéléssel munkálkodik akár egyetlen játékszer, eszköz nélkül is: látja a láthatatlant,<sup>10</sup> a múltbéli eseményt újra meg újra megjeleníti, jelenvalóvá teszi.

Rudolf Bohren szerint „az emlékezés teremtő játék a múlttal. [...] Amikor a múlt tudatunkba idéződik, játékba kezd, amely formálni kezdi a múltat, s vele a jelent is. [...] Az idő múlása megszűnik.”<sup>11</sup> Játék közbeni egyik legfontosabb élmény: az idő megállása. A kultuszban mint drámában, „szent játékban”<sup>12</sup> az időnek ez a felfüggesztett volta még inkább tapasztalható, ahol ezt már *szent idő*ként éljük meg ízeltől kapva az örökkévalóságból.<sup>13</sup> A játék ezt az eszkatológikus távlatot és lehetőséget hozza közel a gyermekhez és felnőtthöz egyaránt. Amikor a gyermekek a bibliai történeteket meglevenítik, az nem műsor<sup>14</sup>, hanem jelenvalóvá tétel: az *ottból* és az *akkorból itt és most* lesz. Az Ige kezdeményez, a szentírásbeli dialógus mintává

lesz, szavakat ad az ajkakra, immár személyessé válnak a régen megírtak: a megszólított válaszol. Megáll az idő, és a *Szent* birtokba veszi a pillanatot és az embert.

A Kecskeméti Református Általános Iskola által szervezett „*Velünk az Isten*” Országos Bibliaismereti Versenyben mind felkészítő tanárként, mind zsűritagként volt módom részt venni, a versengés pelikános emblémája is az íróasztalomon született. Ha röviden szeretném summázni a versenyhez való kapcsolódásomat, akkor ez az egyetlen mondat aligha fejez ki valamit abból a többirányú érintettségéből, ami nemcsak a fentebbi alapvetésre készített, hanem erős érzelmi nyomokat is hagyott bennem, s különösen ez utóbbiról nehéz szabatosan és elfogódottság nélkül nyilatkozni még több év távlatából is.

A felkészítési időszakban a gyermekekkel különös köteléket alakíthattam ki, ami legfőképpen annak tudható be, hogy itt valójában közös munka és megvalósítás történt: a bibliai szövegek, a játékos feladatok, a színrevitel őket is és engem is inspirált. Ha pedagógiailag közelítem ezt a helyzetet, a tehetséggondozás egy formája volt a készülés, de nem csekély a személyiségformálás számos lehetősége sem, amit botorság lett volna veszni hagyni. Drámapedagógiai, művészetpedagógiai nevelés a vallásos nevelés szolgálatába állt.

A csapataimmal először csak játszottam – bármennyire is szorított a verseny közelsége, hiszen ez csupán látszólagos idővesztés. Ebben magam is jobban megismertem a versenyzőimet, más helyzeteket hoztam létre, mint amit egy átlagos tanóra magasabb létszámú résztvevővel kínált. A

különbéle korosztályú gyermekeket is össze kellett barátkoztatni, hangolni. A lecsendesítő és energetizáló, beszéd-, mozgás-, empátia- és improvizációs gyakorlatok, beleéléstechnikák, mondókázások, szerepjátékok nemcsak a gyermeket szoktatták a könnyed(ebb) színpadi, pódiumi mozgásra és beszédre, hanem segítettek engem is abban, hogy a számukra leginkább alkalmas perikópa dramaturgiai feldolgozását vigyem véghez, a szerepek a szereplőjükre találjanak, s a csapat belső dinamikája biztonságos körülmények között alakulhasson ki.<sup>15</sup>

A versenykörülmények ugyan nem biztos, hogy kedveznek a játék(osság)nak, de úgy vélem, a csapatok és felkészítőik számára éppen ez jelenthet feloldást és lehetőséget a megújulásra, az alkotás örömeire. Másrészt az a dráma, amit a gyermeki játékból eredtetünk, eljuttatnak a „mintha” élményhez<sup>16</sup>, még akkor is, ha a verseny keretei – idő, perikópa, ének, színpadi lehetőségek – megszabottak. Ezek kötöttségek ugyan, de inkább olyan kihívásokká alakíthatók, ami a csapattagok kreativitását igénylik.

Talán megengedhető az a megfogalmazás, hogy egyfajta amatőr színjátszásról van szó, amikor a bibliai történet megelevenedik a nézők, a többi versenyző és a zsűri előtt. Ez a játékmód, színpadi, pódiumi megjelenítés igényli a játész ember teljes részvételét, hogy a benne végbement meg-

rendülés továbbadója lehessen. A bibliaismereti versenyben résztvevő tanulók ugyan nem professzionális színjátszók, de ízig-vérig játész, és az Ige által megragadott gyermekek, akiken keresztül az Ige megszólal és megszólít. Ezen a ponton azonban már sokkal kevésbé van szó versenyről, mint inkább arról, hogy Isten országának valóságába vonódhatunk be. A megmérettetés feszültsége innentől távozik a színpadról, s inkább lesz ünneppé a színpadon töltött néhány perc, a Szentírásból megidézett, dramaturgiailag feldolgozott és előadott üdvtörténeti esemény. Ez az ünnepi minőség „ellenáll az időnek. Ünneppen és ünneplésben az idő emlékezetessé válik: az emlékezés teremtő játék a múlttal. Az emlékezés élővé teszi a múltat azzal, hogy tudatunkba idézi. Amikor a múlt tudatunkba idéződik, játékba kezd, amely formálni kezdi a múltat, s vele a jelent is. Az elveszett idő visszatér és a miénk lesz újra. Az idő múlása megszűnik. Az ember időt »kap«, időt »nyer«, miközben »időt szakít«.”<sup>17</sup>

Adja Isten, hogy az évről évre megrendezésre kerülő verseny során kissé megálljon az idő, és őrizze ezt az ünnepi minőséget, melynek során Isten jelenvalósága – melyet kezdettől vallott nevében is: „Vélünk az Isten!” – megtapasztalható legyen valamennyi résztvevő számára.

- <sup>1</sup> Jelen írás a „Velünk az Isten!” Országos Bibliáismereti Verseny 20. évfordulója alkalmából a Kecskeméti Református Általános Iskola jubileumi kiadványában jelent meg 2017-ben.
- <sup>2</sup> vö. Westermann, Claus: *Az Ószövetség teológiájának vázlata*. Budapest, 1993, 13-24.
- <sup>3</sup> Leeuw, G. van der: *A vallás fenomenológiája*. Osiris Kiadó, Budapest, 2001, 365-366.
- <sup>4</sup> Barsi Balázs: *A liturgikus év*. Egyházzenei Füzetek 1/4. LFZF Egyházzenei Tanszéke és a Magyar Egyházzenei Társaság, Budapest, 1995, 5.
- <sup>5</sup> Buda Béla: *Az új évezred emberének lelki dilemmái*. <http://budabela.hu/tanulmanyok.html>, é.n. 12. (Utolsó letöltés: 2018.09.03.)
- <sup>6</sup> vö. Dobszay 2010: „A zene drámai alkata a liturgia drámai alkotását tükrözi.” Dobszay László: *Iskola és kórus*. In: Magyar Egyházzene XVII. évf. (2009/2010) 2. szám. 201-202.
- <sup>7</sup> vö. Hafenscher Károly: *Liturgika. A keresztény istentisztelet protestáns megközelítésben, ökumenikus szellemben*. Luther Kiadó – LFZE Egyházzenei Tanszéke, Budapest, 2010, 301.
- <sup>8</sup> vö. Németh Dávid: *Hit és nevelés. Valláslektani szemléletmód a mai valláspedagógiában*. KRE HTK, Budapest, 2002, 79.
- <sup>9</sup> Moltmann, Jürgen: *A teremtés első felszabadultjai*. In: Moltmann, J. – Szathmáry S.: *Kincs a szántóföldben*. 1996, 27.
- <sup>10</sup> Hit által hagyta el Egyiptomot, nem félt a király haragjától, hanem kitartott, mint aki látja a láthatatlant. (Zsid 12,27)
- <sup>11</sup> Bohren, Rudolf: *Böjt és ünnep. Meditációk művészetéről és aszkézisről*. LUX, Református Zsinati Iroda Doktorok Kollégiumának Főtitkári Hivatala, Budapest 1998, 37.
- <sup>12</sup> Barsi Balázs: *A liturgikus év*. Egyházzenei Füzetek 1/4. LFZF Egyházzenei Tanszéke és a Magyar Egyházzenei Társaság, Budapest, 1995, 5.
- <sup>13</sup> Leeuw, G. van der: *A vallás fenomenológiája*. Osiris, Budapest, 2001, 335-336.
- <sup>14</sup> vö. Debreczeni Tibor: *Pedagógia és dramaturgia. Pont, pont vesszőcske – szerkesztett színjáték*. KRE TFK, Nagykőrös, 2001, 8-9.
- <sup>15</sup> Neelands, Jonothan: *Dráma a tanulás szolgálatában*. Magyar Drámapedagógiai Társaság, Budapest, 1994, 100-101.
- <sup>16</sup> Neelands, Jonothan: *Dráma a tanulás szolgálatában*. Magyar Drámapedagógiai Társaság, Budapest, 1994, 99.
- <sup>17</sup> Bohren, Rudolf: *Böjt és ünnep. Meditációk művészetéről és aszkézisről*. Ref. Zsinati Iroda Doktorok Kollégiumának Főtitkári Hivatala, Budapest, 1998, 37.

## FELHASZNÁLT SZAKIRODALOM

- Barsi Balázs: *A liturgikus év*. Egyházzenei Füzetek 1/4. LFZF Egyházzenei Tanszéke és a Magyar Egyházzenei Társaság, Budapest, 1995.
- Bohren, Rudolf: *Böjt és ünnep. Meditációk művészetéről és aszkézisről*. LUX, Református Zsinati Iroda Doktorok Kollégiumának Főtitkári Hivatala, Budapest 1998.
- Buda Béla: *Az új évezred emberének lelki dilemmái*. Kézirat. <http://budabela.hu/tanulmanyok.html>, é.n.
- Debreczeni Tibor: *Pedagógia és dramaturgia. Pont, pont vesszőcske – szerkesztett színjáték*. KRE TFK, Nagykőrös, 2001.
- Dobszay László: *Iskola és kórus*. In: Magyar Egyházzene XVII. évf. (2009/2010) 2. szám.
- Hafenscher Károly: *Liturgika. A keresztény istentisztelet protestáns megközelítésben, ökumenikus szellemben*. Luther Kiadó–LFZE Egyházzenei Tanszéke, Budapest, 2010.
- Leeuw, Gerardus van der: *A vallás fenomenológiája*. Osiris Kiadó, Budapest, 2001.
- Moltmann, Jürgen: *A teremtés első felszabadultjai*. In: Moltmann, J. – Szathmáry S.: *Kincs a szántóföldben*. 1996.
- Neelands, Jonothan: *Dráma a tanulás szolgálatában*. Magyar Drámapedagógiai Társaság, Budapest, 1994.
- Németh Dávid: *Hit és nevelés. Valláslektani szemléletmód a mai valláspedagógiában*. KRE HTK, Budapest, 2002.
- Westermann, Claus: *Az Ószövetség teológiájának vázlata*. A Budapesti Református Teológiai Akadémia Bibliái és Judaisztikai Kutatócsoportjának kiadványai. Szerk.: Karasszon István. 1. füzet. Budapest, 1993.

# Műhely



SZABÓNÉ MARTH ÉVA

## „AMIKOR ERŐSEN FÚJT A LÉLEK”

**SZÍNHELY:** Jeruzsálem utcája

**SZEREPLŐK:**

**Fiatal férfi (zarándok)**

**Jeruzsálemi férfi**

**Kereskedő (idős férfi)**

**Péter apostol hangja**

**Angyal (női hang)**

**Fiatal férfi:** Hosszú fáradságos út vezetett Jeruzsálemig. Egész éjszaka jöttem. Nem akartam megpihenni sem. Különös látomásom volt. Valami megmagyarázhatatlan erő húzott Jeruzsálem felé. Hajnalodik. Üresek az utcák, mégis úgy érzem, mintha valaki kezét nyújtana, valaki örülne, hogy megérkeztem.

**Jeruzsálemi férfi:** Különöset álmodtam. Valami zúgást is hallottam és felébredtem otthonomban. Nem tudtam visszaaludni, pedig még csak hajnalodik. Megdöbentő volt az a zűrzavar, amivel az utcákon találkoztam. Érdekes embereket láttam, mint akik bortól részegedtek meg. Idegenek voltak, mégis az én nyelvemen beszéltek. Isten felséges dolgairól beszéltek, az én nyelvemen szóltak. Különös ez a hajnal.

**Kereskedő (idős férfi):** Olyan egyedül vagyok itt Jeruzsálem utcáin. A karavánt

a város kapujánál hagytam. Szerettem volna szétnézni. Gazdag-e ez a város? Meg fogják-e itt majd vásárolni az én áruimat? Kell-e itt a selyem, az olajbogyó? Gazdag, vagy szegény népek laknak-e itt?

*(A három férfi összetalálkozik. Köszönnek.)*

„Salom, salom, salom”

**Fiatal férfi, zarándok:** Fáradt zarándok vagyok. Hol tudok itt megpihenni?

**Kereskedő (idős férfi):** Nem értem a beszédedet. (A jeruzsálemi férfihez fordul.) Kereskedő vagyok. Merre van itt a piac?

**Jeruzsálemi férfi:** Nem értem a beszédeteket. Sokféle népek érkeznek ide. Mindenféle tarka népek.

**Péter apostol hangja:** „Zsidó férfiak és Jeruzsálem minden lakója! Vegyétek ezt tudomásul, és figyeljetek szavamra!”

**Jeruzsálemi férfi:** Ez a Péter nevű apostol. Milyen különös ereje van a hangjának!  
*(A másik két férfi nem figyel a hangra.)*

**Péter apostol hangja:** Az utolsó napokban így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra, és prófétálnak fiaitok és leányaitok, és ifjaitok látomásokat látnak.

*(A fiatal ember felkapja a fejét és a hangra figyel.)*

Véneitek pedig álmokat álmodnak.

*(Az idős ember is felkapja a fejét és a hangra figyel.)*

**Jeruzsálemi férfi:** Érdekes! Az idegenek értik Péter apostol szavait, pedig más nyelven beszélnek.

**Péter apostol hangja:** És csodákat tesznek az égen fenn, és jeleket a földön lenn: vért, tüzet és füstfelleget. A nap sötétté válik, és a hold vérré, mielőtt eljön az Úr nagy és fenséges napja. Aki azonban segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülni fog.

**Fiatal férfi:** Jézus segíts!

**Idős férfi:** Jézus fogadj el!

**A jeruzsálemi férfi** *(odamegy hozzájuk és átöleli őket):* Ti is Jézushoz szóltatok? Értetek a beszédeteket.

**Fiatal és idős férfi:** Mi is értjük a te beszédet.

**Péter apostol hangja:** „azt mondja róla Dávid: Mert láttam az Urat magam előtt mindenkor, mert jobbam felől van, hogy meg ne inogjak. Azért vidult fel a szívem, és ujjongott fel a nyelvem, még testem is reménységben fog nyugodni, mert nem hagyod lelkemet a halottak birodalmában, azt sem engeded, hogy szented elmúlást lásson. Megismerttetted velem az élet útjait, betöltesz engem örvendzéssel a te orcád előtt.”

*(Amíg a Péter apostol hangja szól, a három férfi közösen imádkozik.)*

**Fiatal férfi:** Mit tegyünk, atyámfiai férfiak?

**Jeruzsálemi férfi:** Péter apostol megmondta, hogy mit tegyünk: *”Térjete meg és keresztelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát”* – Ezt mondta.

**Idős férfi:** Kérjük a szentlélek ajándékát!

**Fiatal férfi:** Gyertek, mi is keresztelkedjünk meg!

*(Elmennek. A 42. zsoltár szól.)*

Mint a szép híves patakra a szarvas kívánczik / lelkem úgy óhajt Uramra...

**Jelenet:**

*(Péter apostol megkereszteli a három férfit. A keresztelés után egymást karolva jönnek vissza.)*

**Fiatal férfi:** „Mert tiétek az ígélet és gyermekeiteké.”

**Idős férfi:** „...sőt mindazoké is, akik távol vannak...”

**Jeruzsálemi férfi:** „akiket csak elhív magának az Úr”

**Együtt:** „a mi istenünk” – ezt mondta Péter apostol

**Fiatal férfi:** Nemcsak az enyém, hanem a gyermekeimé is. Családot alapítok, hogy gyermekeim szülessenek!

**Idős férfi:** „Mindazoké is, akik távol vannak. El kell vinnem a hírt az én otthonomba, Egyiptomba is, hogy ők is megtalálják Jézust! Indulok haza testvérek!

**Jeruzsálemi férfi:** Ne indulj még testvérem! Az én otthonom közel van, de mégis távol volt eddig Jézustól. Én egyedül éltem, de most már vannak testvéreim. Ti vagytok az én testvéreim. Gyertek, imádkozunk együtt, törjük meg együtt a kenyeret, igyuk meg együtt a bort! Aztán segítsetek abban is, hogy a vagyonomat Péter gyülekezetében, a szegényeknek osszuk szét.

**Idős férfi:** Én sem a piacra viszem az áruomat, hanem a gyülekezetbe, hogy szétoszassák azoknak, akik szükségét szenvednek.

**Fiatal férfi:** Én szegény ember vagyok, de segítetek nektek a cipekedésben.



**Jeruzsálemi férfi:** Gyertek a házamba testvéreim! Az én otthonom a tietek is. Tegyük le Isten bárányára bűneinket! Vacsoráljunk együtt!

*(Megtörök a kenyeret, bort isznak  
– Úrvacsorát vesznek együtt.)*

Ének: Isten bárányára *letésem* bűnöm én.)

**Fiatal férfi:** Milyen nyugodt és békés a lelkem. Isten lelke van bennem. Az Úr van bennem. Viszem haza az enyémekek. Szüleimnek, testvéreimnek, leendő hitvesemnek viszem az örömhírt.

**Idős férfi:** Indulnom kell nekem is. Vinnem kell az örömhírt az én hazámba. Egyiptomi rokonaim honfitársaim számárra. Nem szabad késlekednem.

**Jeruzsálemi férfi:** Induljatok! Tudom, mennetek kell. Krisztus lelkét hordozzuk. Nekem is népes családom van a szélesebb rokonságot tekintve. Egyenként keresem meg őket.

Hogyan mondjuk el ezt a csodálatos történetet, ahogyan Isten lelke érkezett hozzánk, azoknak, akik nem éltek át és nem látták azokat, akik megtapasztalták a lángnyelveket, a szél zúgását, ami az égből jött?

**Idős férfi:** Hogyan mondjuk el? Majd szívünkkel segítünk a szónak.

**Fiatal férfi:** Majd a szeretetünkkel segítünk a szónak. Nem lesz semmi baj, csak őrizzük meg a bennünk lévő Krisztust! Ő azt ígérte, hogy velünk marad a világ végezetéig.

**Jeruzsálemi férfi:** Íme a pünkösdi történet.

**Angyal hangja:** Szent szellő, forró szél támadt, mennyei forrásból áradt. Fölöttünk fénysugárban, áldástól fénylő árban, tüzes madarak szálltak, ember lelkekké váltak.

Most bennünk Krisztussá érik, Az idők végezetéig.



LEHOCZKY MÁRIA MAGDOLNA

## BÚZASZEM

### I. JELENET

#### 1. kép

*(Földműves család házában vagyunk.  
Anyuka ágyba tereli a gyerekeket, apa  
ellenőrzi a tarisznyát, szerszámokat, stb.  
Nagyapó a karosszékekben bóbiskol, szemére  
húzva a kalap, a gyerekek hangoskodására  
időnként felébred. Dúdolgat. A Kisunoka  
(fiú) megáll mellette, lesi.)*

**Kisunoka:** Nagyapó, mit dudorászol?

**Nagyapó:** He?

**Kisunoka (hangosabban):** Mit dúdolsz?  
Olyan ismerős!

**Nagyapó (nagyothonall):** Sietőőőős? Hiny-  
nye, hát akkor szaladj fiam!

**Kisunoka:** Nem, dehogy! Is-me-rős, az,  
amit dúdolsz.

**Nagyapó:** Ja, vagy úgy! Hát reggel éne-  
keltük a templomban.

**Kisunoka:** Eléneked?

#### 2. kép

**Nagyapó:** Hogyne! *(elénekli)*

RÉ 400./3. „*Ekképpen*” helyett „*Miképp-  
pen*” a kezdés. A többi unoka is körbeveszi  
nagyapót.

*Miképpen az elvetett magvak / rothadá-  
sukban gyarapodnak, / és szépen fejüket  
vetendők, / végezetül jó gyümölcsstermők.*

#### 3. kép

**Unoka 1:** Az igehirdetésben is szó volt a  
magokról.

**Nagyapó:** Pa-pok-róóól?!

**Unoka 2:** A magokról!

**Nagyapó:** Ó, igen, hallottam!

**Unoka 3:** A tiszteletes bácsi arról beszélt,  
hogy nem mindegy, hova hullanak a magok.

**Nagyapó:** És te, Kisunokám, emlék-  
szel-e miről volt szó?

**Kisunoka:** Hát... az az igazság, hogy  
eléggé el voltam foglalva.

**Nagyapó:** Nocsak! Ugyan mivel?!

**Kisunoka:** Vittem ugyanis ebből a ta-  
valyi kévéből egy kalászt. Bedugtam a  
zsebembe, s amíg odaértünk a templom-  
ba, ki is csépeltem a magokat a kezemmel.  
Még az énekre figyeltem is. Aztán hallot-

tam én, hogy a magokról van szó. Eszembe jutott, hogy megnézzem az enyémekeket is. Egyet sem akartam elveszíteni, vagy a földre hullatni. Hiszen Te tanítottad, hogy abban élet van.

**Nagyapó:** Örvendek, hogy vigyáztál rájuk!

**Unoka 1:** Talán a templom egerének még jól is jött volna!

**Nagyapó:** Csakhogy az istentiszteleten van valami, ami fontosabb, hogy ne vesszen el!

**Unoka 2:** Az énekeskönyv?!

**Unoka 3:** Nagyapó biztosan Sámuelre gondolt!

**Unoka 1:** Sámuel semmit sem engedett földre hullani az Úr igéiből.

**Kisunoka:** Jó, tudom, hogy figyelnem kellett volna. De hát a magocskáimat nézegettem.

**Nagyapó:** Nézegettem, nézegettem, s talán addig a füledet meg zsebre vágtd?

**Unoka 2:** Tudtam, hogy nem mostál tegnap fület!

**Kisunoka:** Nagyapó, hiszen te sem halasz mindent...

**Nagyapó:** Mindent talán nem... De a templomban fülelek! Jézus azt mondja: boldog az, aki hallja Isten igéjét!

#### 4. kép

**Anya:** Ideje most már ágyba bújnotok, magzataim!

**Kisunoka:** Édesanya is magokról beszél!

**Anya:** Magzataim, azt mondtam. Ti vagytok a mi szeretetünk termései.

**Apa:** Megvetettétek az ágyat?

**Unoka 1:** És minden leckét bemagoltunk!

**Kisunoka:** Hát ma minden e körül forog? Vetés, magok, föld... Teljesen meg-

keveredtem. És egészen boldogtalannak érzem magam...

**Nagyapó:** Lefekvés előtt még igazán elmondhatnátok ennek a gyerekeknek, hogy mi is volt ma az Ige!

**Apa:** Rendben! Na, gyertek!

**Unoka 3:** Jaj, de jó, úgy szeretek magvetőset játszani!

**Unoka 2:** Mi már ezt kívülről tudjuk!

## II. JELENET

### 1. kép

*(Elhelyezkednek a színpadon a gyerekek hárman-hárman. Az egyik trió a példázatot mutogatja, a másik a magyarázatát. Az apa és az anya olvassa az igét a Bibliából. A Kisunoka befészkel magát Nagyapó ölébe.)*

**Nagyapó:** Jézus sok mindenre tanította a sokaságot példázatokkal.

**Apa:** Íme, kiment a magvető vetni, és vetés közben néhány mag az útfélre esett, aztán jöttek a madarak, és felkapkodták.

**Nagyapó:** Ti tehát halljátok meg a magvető példázatát!

**Anya:** Amikor valaki hallja a mennyek országának igéjét, és nem érti, eljön a gonosz, és elragadja azt, ami szívébe van vetve: ez olyan, mint akinél az útfélre hullott a mag.

### 2. kép

**Apa:** Mások sziklás helyre estek, ahol kevés volt a föld, és azonnal kihajtottak, mert nem voltak mélyen a földben; de amikor a nap felkelt, megperzselődtek, és mivel nem volt gyökerük, kiszáradtak.

**Anya:** Akinél pedig sziklás talajra hullott, az hallja az igét, és azonnal örömmel

fogadja, de nem gyökerezik meg benne, ezért csak ideig való, s amint nyomorúság vagy üldözés támad az Ige miatt, azonnal eltántorodik.

### 3. kép

**Apa:** Mások tövisek közé estek, és amikor a tövisek megnőttek, megfojtották őket.

**Anya:** Akinél pedig tövisek közé hullott, hallja az ígét, de e világ gondja és a gazdagság csábítása megfojtja az ígét, és nem hoz termést.

### 4. kép

**Apa:** A többi pedig jó földbe esett, és termést hozott: az egyik százannyit, a másik hatvanannyit, a harmadik harmincannyit.

**Nagyapó:** Akinek van füle – mondja az Úr –, hallja!

**Anya:** Akinél pedig jó földbe hullott, az hallja és érti az ígét, és terem: az egyik százannyit, a másik hatvanannyit, a harmadik harmincannyit.

## III. JELENET

### 1. kép

**Kisunoka:** Most már hallottam bizony! Köszönöm, hogy elmondátok.

**Apa:** Szívesen! De ha holnap meg szeretnéd velem nézni, hogy a szántóföldünkön szárba szökkent-e az őszi búza...

**Kisunoka:** Megyek már! (visszafordul) Jó éjt, Nagyapó!

**Nagyapó:** Hát ezekkel mi lesz? A magocskáid!

**Kisunoka:** De ha megint nézegetni fogom...

**Nagyapó:** Hát akkor most nézd meg jól! Mit látsz rajta?

**Kisunoka:** Mit kell rajta látni?

**Nagyapó:** Az öregek régtől fogva úgy tarják, Krisztus arca van a búzaszemen.

### 2. kép

*(Ágyban minden gyerek. Együtt mondják az esti imádságot.)*

**Kisunoka:** Édesanya! Nem értem azt, amit Nagyapó utoljára mondott. Jézus arca van a búzaszemen? Csak akkor értem meg, ha én is öreg leszek?

**Anya:** Remélem, hamarabb. Mielőtt az Úr Jézust elfogták, ezt mondta tanítványainak: „...ha a búzaszem nem esik a földbe, és nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.”

**Apa:** Jézus a feltámadás és az élet. Ezért mondják, hogy a búzaszemen van Krisztus arca. A magot is elvetettük, vártunk, aztán kicsírázott, szárba szökkent. Nyárra pedig termést hoz.

**Kisunoka:** Ühüm. Jézus is meghalt. És eltemették... és feltámadt a halottak közül!!! Ez a húsvéti történet!

**Apa:** Ezért mondják azt, hogy a búzaszemen Krisztus arca van: hasonlít Jézusra, órá emlékeztet.

**Anya:** Húsvétig pedig van egy hét, és addig még beszélgetünk erről. Jó éjt!

**Kisunoka:** Jó éjt! *(Majd imádságba fog):* Úr Jézus, szeretnék én is terád hasonlítani. Tedd a szívemet jó földdé, hogy halljam és értsem a Te szavadat. Ámen.

BÖLCSFÖLDINÉ TÜRK EMESE

## VÁLASZTOTT ESZKÖZÖK

*„választott eszközöm ő, hogy elvigye a nevetemet a népek, a királyok és Izráel fiai elé”*

**Ének: Jertek, halljátok, hadd beszéljem...**

### I. KÉP – A HAL

– Jaj! Ez túl nagy falat. Uram, miért kellett lenyelnem ezt az embert? Nagyon jól megvoltam a kisebb halakkal, amiket nekem rendeltél. Most meg ez megfekszi a gyomromat. Meg se tudom emészteni. Nem engeded. Bárcsak kiköphetném! Nem tudok így tovább úszni.

– Mi történik bennem? Olyan, mintha kiabálna a gyomromban. Csak nem ő is Téged szólít meg, Uram? És meghallgatom? Ugyanúgy, ahogy engem is? Pedig ő engedetlen volt, én meg engedelmesen lenyeltem.

– Na jó, azért kicsit háborgok, mert a gyomrom kavargat tőle. De mert Te mondtad, megteszem.

– Nem lehetne valamit csinálni, Uram, már három napja és három éje bennem van? Kérlek, hadd köpjem ki. Aztán majd elsüllyed a mélységben.

– Megint Téged hív. Most már sokkal békésebben, mint az elején.

– Mi? Hogy te meg akarod őt menteni? Hogy vigyem addig, amíg a partra nem tudom köpni? De hát engedetlen volt!

– Hiába választott eszközöd ő, hogy elvigye nevedet a népek, a niniveiek elé, nem tette.

– Na, jó, én nem leszek engedetlen, én is eszközöd leszek az ő megmentésében, hogy teljesítse a feladatát. Irány a part, ott jó messze lesz tőlem. Remélem, most már jó irányba megy tovább.

**Ének: Hogy szájjammal hozzá kiálték...**

### II. KÉP – A KOSÁR

– Uram, már jó ideje állok itt üresen. Nem szeretem az ürességet. Arra alkottak, hogy legyen bennem valami. Mit ér egy kosár, ha nincs mivel megtölteni. Uram, felesleges vagyok. Üres és felesleges. Kérlek, tölts meg!

– Mi történik most, Uram? Valaki értem jött és visz a sokaság közé. Mennyien vannak itt, több ezren. És mindenki jóízűen eszik. Kenyeret és halat esznek. Uram, és mennyi maradék van mindenfelé.

– Te biztos tudod, amit én így csak az emberek beszélgetéseiből sejtek, hogy valaki megetette ezt a nagy sokaságot. És nem volt neki sok, de megszaporította.

– Biztos Te voltál, Uram. Remélem, az én ürességemet is meg tudod tölteni. Ahogy ennek a sok embernek a gyomrát.

– Hopp, egy darab kenyér került belém, meg egy másik. Uram, egyre több mindent pakolnak belém. Múlik az ürességem, Uram. Megint használnak, mint egy jó eszközt.

– Hú, de tele raktak. Nem is gondoltam, hogy ma ilyen megrakottan ér véget a napom. Általad lettem csordultig, Uram. Köszönöm!

**Jertek, halljátok, hadd beszéljem...**

– dallam

### III. KÉP – A KEHELY

– Itt vagyok az asztalon, Uram. Előkészített Péter és János a vacsorával együtt Jézusnak és a tanítványainak.

– Páskát ünnepelnek, a szabadulást, a megmenekülést, az új élet lehetőségét. A szövetséget, amit Te kötöttél a népeddel.

– Én itt vagyok, borral megtöltve, tele várakozással. Aztán biztos megint csalódással. A többi pohárból, kehelyből, kancsóból mindig fogy a bor, de belőlem soha. Nem értem, miért vagyok itt, Uram, mi szükséged van rám.

– Már sokszor voltam páska vacsorán, és mindig én voltam a Messiás pohara. Belőlem nem ittak, mert nem jött el a Messiás. Csak egy jel vagyok, de reménytelenül várakozva.

– Uram, de ma este valahogy mégis másképp történik minden, mint máskor szokott lenni. Nem akarom, Uram, hogy

vége legyen a vacsorának. Akkor megint eltesznek, nem lesz rám szükség.

– Mi történik velem? Uram, Jézus a kezébe vesz, felelem, hallom, hogy azt mondja, általam van az új szövetség. És körbead. Mindenki iszik belőlem.

– Hiszen én vagyok a Messiás pohara, akkor végre nem voltam haszontalan eszköz. Köszönöm, Uram!

**Jertek, halljátok, hadd beszéljem...**

– dallam

### IV. KÉP – A LÁNC

– Már megint feszülök, Uram. Nem sokáig bírom, el fogok szakadni.

– Olyan nehéz ez a feszültség, amikor meg kell védenem ezt az embert saját magától

– Annyiszor újra láncoltak, hogy meg sem tudom számolni. Mindig elszakít, és akkor újból jön valaki, aki megint használ engem. És én leszek az eszköz, ami féken tartja az ördögözt.

– Uram, nem ilyen eszköz szeretnék lenni. Összekapcsolni szeretnék dolgokat. Mondjuk egy kapu két szárnyát, amit időről időre kinyitnak.

– Vagy, Uram, egy ládat szeretnék lezárni, ami kincset rejt.

– Ezekben semmi feszültség, csak békés jelenlét. Segíts, Uram!

– Jaj, már megint rángat. De most mint ha enyhülne a feszülés. Hallom Jézus hangját, ahogy beszél az ördögössel, és az egészen nyugodt lesz.

– Uram, eloldoznak.

– Eloldoznak.

– Eloldoznak.

– Nincs már rám itt szükség. Kaphatok valami békés feladatot. Köszönöm, Uram!



## HOGY SZÁJAMMAL HOZZÁ KIÁLTÉK... - DALLAM

### V. kép – a kő Betániában

– Uram, már megint magányos vagyok, sehol senki, és csak egy halottra vigyázok. De ki ez a rengeteg ember újra körülöttem?

– Látom Jézust, Uram, akiről már én is hallottam, amikor a temetés volt, és akiről sírás közben folyton azt mondogatták, hogy ha itt lett volna, nem lenne rám szükség, nem halt volna meg Lázár.

– Rám a temetés óta van szükség. Milyen szomorú, hogy csak olyankor, amikor valaki meghal. Eszköz vagyok, ami elválasztja a halottat az élőtől. Eszköz, ami elzárja a halált az élettől.

– Uram, most Jézus közelebb lép a sírhoz, és sírni kezd. Hirtelen azonban megparancsolja, hogy gördítsenek el engem. Uram, látod, hogy mindenki nagyon csodálkozik?

– Én sem értem, mi történik, Uram, hiszen már negyed napja őriztem a halottat. De ők hallgatnak Jézus szavára. Te is ezt akarod, Uram?

- És elgördítenek.
- Elgördítenek.
- Elgördítenek.

– A sír nyitott. Eddig volt rám szükség, Uram. Eddig használtak, eddig lehettem a helyemen, de ahogy Jézus imádkozni kezd, tudom, már másra kellek. Hogy jel legyek. A nyitott sír mellett mutatom jelként, hogy az élet legyőzte a halált.

– Köszönöm, Uram, hogy láthatom, ahogy Lázár kijön Jézus szavára, és él. Én tudom, hogy még más sír elé is oda fognak gördíteni, de nem bánom. Mert ott is jel leszek, jele annak, hogy csak ideiglenesen vagyok ott, és bármikor elgördíthetnek Jézus szavára. Hálát adok Neked ezért, Uram.

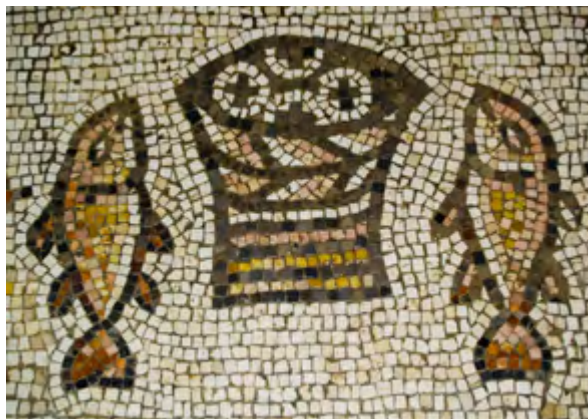
### ÉNEK: JERTEK, HALLJÁTOK, HADD BESZÉLJEM...

hal – tenger

kosár – akik bepakolják

kehely – a tanítványok, ahogy tovább adják  
lánc –

kő – akik elgörgetik



Ősi mozaik a kenyérszaporítás történetéről. Tabgha, Izrael.  
Forrás: shutterstock.com

BÖLCSFÖLDINÉ TÜRK EMESE

## KI BŰNÜNKET ELVESZED...

**SZEREPLŐK:**

Pilátus

Samáriai asszony

Vak

Betesdai beteg

Lázár

Nikodémus

Nép<sub>1</sub>

Nép<sub>2</sub>

Nép<sub>3</sub>

Nép<sub>4</sub>

### 183. ISTENNEK BÁRÁNYA... (3X)

*(Soronként bekapcsolódva egyre többen éneklik, közben felveszik a „jelmezt”.)*

**Tömeg:** Feszítsd meg! Feszítsd meg!

**Pilátus:** De semmi bűnt nem találtam benne.

**Tömeg:** Feszítsd meg! Feszítsd meg!

**Samáriai asszony:** Nem értem, miért kiabálják, hogy feszítsd meg. Még Pilátus is látja, hogy semmi bűn nincs benne. Ezért is láthatta meg egyből az én bűnömet, és mégis szóba állt velem. Már az furcsa volt, hogy megszólított ott a kútnál. Délben mentem, mert nem akartam találkozni senkivel.

Mindenki csak lenézett, gúnyolt bűnös életem miatt. Már meg is szoktam, hogy nem beszélek senkivel, ő meg zsidó létére vizet kért tőlem, aztán az élő vízről beszélt. Én hogy megörültem, hogy ezentúl majd nem kell járnom a kútra. De ő nem úgy gondolta. Mindent tudott rólam, tudta, hogy szükségem van az élő vízre. Én voltam az első a városban, akinek elmondta, hogy Ő a Messiás. Ott is hagytam a korsómat, úgy rohantam vissza, hogy ezt elmondjam mindenkinek.

### 183. ISTENNEK BÁRÁNYA... DÚDOLVA KÖZBEN

**Samáriai asszony:** Már nem érdekelt, hogy mit gondolnak rólam a többiek, mert találkoztam vele, és hittek a szavamnak... Miért akarjátok megölni őt? Hát nem értitek, ő nem bűnös, még az én bűnös életemet is megváltoztatta, ő nem lehet bűnös!!!

**Tömeg:** Feszítsd meg! Feszítsd meg!

**Pilátus:** Vegyétek, feszítsétek meg ti, mert én nem találok bűnösnek.

**Nép<sub>1</sub>:** Nekünk törvényünk van, ami szerint meg kell halnia, mert Isten Fiává tette magát.

**Tömeg:** Feszítsd meg! Feszítsd meg!

**Vak:** Nem látjátok, mi történik itt? Miért akarjátok őt megölni? Semmi rosszat nem tett. Pilátus is látja, hogy büntelen, ti meg mind vakok vagytok. Pedig én voltam a vak, soha nem láttam semmit, csak hallottam a hangokat, éreztem az érintéseket, illatokat. Sose fogom elfelejteni azt a szombatot, rólam beszélgetett a tanítványaival, majd minden olyan gyorsan történt. Ahogy lemostam a szemem a Siloám tavánál, láttam, láttam!

### 183. ISTENNEK BÁRÁNYA... DÚDOLVA KÖZBEN

**Vak:** De nektek csak az volt a fontos, hogy szombat van. Az a bajotok, hogy csak a törvény betűjét látjátok. Ezért zártatok ki. De újra találkoztam vele. Már nem csak a hangját hallottam, hanem a szemembe nézett, és azt mondta, hogy a legfontosabbat látom. Látom Őt, az Emberfiát. De ti vakok vagytok mind...

**Tömeg:** Feszítsd meg! Feszítsd meg!

**Nép2:** Felláztítja a népet tanításával egész Júdeában, Galileától kezdve egészen idáig.

**Pilátus:** Ezt az embert elem hoztátok azazal, hogy a népet félrevezeti. Íme, én előtetek vallattam ki, és nem találtam ebben az emberben egyet sem azok közül a bűnösök közül, amelyekkel vádoljátok.

**Tömeg:** Feszítsd meg! Feszítsd meg!

**Betesdai beteg:** Engedd szabadon, nem bűnös... Nem értem, hát nincs egy ember, aki kiállna mellette. Az én hangomat elnyomja a tömeg, de hol vannak a többiek, akik meggyógyultak, miért nem segítenek kiáltani? Engedd szabadon...

**Tömeg:** Feszítsd meg! Feszítsd meg!

### 183. ISTENNEK BÁRÁNYA... DÚDOLVA KÖZBEN

**Betesdai beteg:** Én is hiába vártam sok éven keresztül a betegségemből szabadulást, de aztán jött Ő. Addig nem volt emberem, aki besegítsen a tóba. Most járok, oda megyek, ahova akarok. És én Őt követem, Őt, aki meggyógyított. Engedd szabadon!

**Tömeg:** Feszítsd meg! Feszítsd meg!

**Pilátus:** De mi rosszat tett?

**Nép3:** Ha őt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja.

**Tömeg:** Feszítsd meg! Feszítsd meg!

**Lázár:** A császár barátja. Milyen barátság az ilyen? Bezzeg Te ott voltál sokszor nálunk, csak ültünk, és hallgattunk Téged. És amikor Márta azt hitte, hogy késel, Te akkor is a jókor jöttél, időben cselekedtél.

### 183. ISTENNEK BÁRÁNYA... DÚDOLVA KÖZBEN

**Lázár:** Barátom, mi történik Veled? Miért nem teszel magadért semmit? Te, aki kihoztál engem a sírból, miért nem szólsz csak egy szót is magadért? Hatalmad volt a halálon, miért nincs hatalmad ezen a csöcseléken? És miért vagyok én tehetetlen? Miért kevés az én hangom? Miért nem tudom legyőzni azokat, akik a halált kiabálják Rád?

**Tömeg:** Feszítsd meg! Feszítsd meg!

**Pilátus:** A ti királyotokat feszítsem meg?

**Nép4:** Nem királyunk van, hanem császárunk.

**Tömeg:** Feszítsd meg! Feszítsd meg!

**Nikodémus:** Milyen árulók mind, így megtagadni a mennyei Királyunkat. Máskor szóba se állnak a rómaiakkal, még azokat is lenézik, akik nekik adót szednek.

Most bezzeg, még a császár hatalmát is elismerik. Miért nem veszik észre a jeleket, amiket tett. Ilyeneket csak az tehet, aki Istentől jött. Ők meg a halálát akarják. Még az ördöggel is cimborálnának, csakhogy véghez vigyék. A sötétség órája az övék. Én is sötétben mentem hozzá, mert félttem tőlük. Most sem vagyok elég bátor, hogy kiálljak mellette. Újjá kellene születnem...

**Tömeg:** Feszítsd meg! Feszítsd meg!

**Pilátus:** Vigyétek! Én mosom kezeimet.

**Tömeg:** Feszítsd meg! Feszítsd meg!

**Nikodémus:** Pilátus csak a kezét mossa,

és már viszik is Golgotára a Názáretit. Anynyi mindent mondott azon az éjszakán. Értenelem kellett volna már akkor, hiszen ismerem az írásokat. De csak most látom, hogy a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg. Fel kell emeltetnie az Emberfiának, hogy aki hisz, annak örök élete legyen Őbenne. Ez az újjászületés...

### 183. ISTENNEK BÁRÁNYA... DÚDOLVA KÖZBEN



BÖLCSFÖLDINÉ TÜRK EMESE

## SZEMEM A HEGYEKRE...

### 121. SZEMEM A HEGYEKRE VETEM...

*(dúdolva, fuvalával)*

*(angyalok kórusa a mennyben)*

**Angyal1:** Kedves nézőink a mennyei híradó mai adásában először egy hosszú földi vándorlás végéről adunk tudósítást. Már látjuk is, amint közeledik a főszereplő. Eddig nagy nép kísérte, de most erre az útra egyedül kellett vállalkoznia. Hallgassuk csak, mit mond!

**Mózes:** Szemem a hegyekre vetem, Onnan felül nékem Minden segedelmem. Isten az én reménységem, Ki az eget formálta, És e földet alkotta.

**Angyal2:** Igen, és megérkezett hősünk a Nébó-hegyre. Élő közvetítést adunk arról, hogy mit szól, amint letekint a hegyről az ígéret földjére.

**Mózes:** Hát itt vagyok. Uram. Nehéz volt az út. A 40 év, de ez az utolsó néhány lépés is.

**Angyal3:** Milyen öreg, milyen fáradt már. De legalább körülnézhet.

**Mózes:** Öreg vagyok már ehhez, hogy ilyen magas hegyeket másszak meg. De látom. Már látom az ígéret földjét. Itt van

előttem. Ott csillog a Jordán vize, mellette zöldell végig a part. Gazdag föld, bőségben van rajta minden. Talán jó is, hogy nem mehetek tovább. Már nem lenne erőm harcolni érte.

**Angyal3:** Figyeljék csak, mit csinál?

**Angyal1:** Úgy látom, imádkozik.

**Angyal2:** Imádsága feljut ide a mennybe.

**Mózes:** Figyeljetek, ti egek, hadd szóljak, a föld is hallja meg számnak mondásait! Bizony, az Úr nevét hirdetem, magasztaljátok Istenünket!

**Angyalok:** Bizony, az Úr nevét hirdetem, magasztaljátok Istenünket!

**Angyal2:** Énekel is, hangosítsuk fel az énekét, zengje az egész mennyei kórus azt!

**Mózes:** Áldjad, én lelkem, az Urat, Hirdessed dicséretét! Az Istennek adok hálát, Valamíg engem éltet. Én az Úrnak éneklek, Mindaddig, míglen élek.

*(Az angyalok közben énekelnek, Mózes, imádsága után feláll, leveti „Mózes-ruháját” és beáll az angyalok kórusába, dúdolják tovább a 146. zsoltárt.)*

**Angyal4:** Breaking news! Megszakítjuk műsorunkat, mert egy fontos csatáról kell beszámolnunk.

**Angyal5:** Most kaptuk a hírt, hogy Sisera seregét megtámadja Bárák. Nagy bátorság kell ehhez. Ebben a világban nem is tudom, hogy hogyan lehet ilyenbe belevágni. De úgy tudjuk, hogy a tanácsadója egy nő.

**Angyal6:** Igen, a tanácsadója Debóra, a prófétanő. Ő most a bíra Efraim hegyvidékén. Most kapcsoljuk a helyszínt, ahol éppen ez ő beszél.

**Debóra:** Az Úr szólt hozzám. Meg akarja szabadítani népét az elnyomóktól. Bárákot küldi Kánaán királya ellen. Ne legyen bizodalmatok földi fejedelmekbe, egy emberben se bízzatok, kiben segítség nincsen!

**Angyal6:** Igen, ő Debóra. Éppen biztatja Bárákot, hogy sikerrel legyőzheti Siserát.

**Angyal5:** Bárák nem mert nélküle elindulni, félt a hatalmas seregtől.

**Angyal4:** Amilyen sokan vannak, nem csoda, ha bátorításra volt szüksége.

**Angyal6:** De most a dicsőség nem is az övé, hanem egy asszonyé lesz.

**Debóra:** Támadj, Bárák, ne félj, mert ezen a napon kezdedbe adja az Úr Siserát! Az Úr vonul előtted!

**Angyalok:** Az Úr vonul előtted! (kánonban)

**Angyal4:** És már össze is zavarodott Sisera serege. Menekül mindenfelé.

**Angyal5:** Már halljuk is a győzelmi éneket. Debóra énekel, ugye hallják önök is, kedves nézőink. Segítünk, hogy jobban hallható legyen, bekapcsolódik az angyalkórus is.

**Debóra:** Halljátok, királyok, figyeljétek, fejedelmek! Én most az Úrnak éneket

mondok, zsoltárt zengek az Úrnak, Izráel Istenének.

**Angyalok:** Én most az Úrnak éneket mondok, zsoltárt zengek az Úrnak, Izráel Istenének.

## 121. SZEMEM A HEGYEKRE VETEM...

(dallam fuvolóval)

**Angyal7:** Eddig tartottak kánaáni híreink. A következő beszámolómnak egy korrupciós perről szól. Helyszíni tudósítóink a római birodalom területén fekvő Filippiből jelentkeznek.

**Angyal8:** Köszöntöm kedves nézőinket. Az elmúlt napokban felbolydult a város. Amint a már Efézusból és más kisázsiai városokból ismert Pál és Szilász megérkezett, asszonyok hallgatták őket a folyóparton. Közülük egy Lídia nevű gazdag bíboráros be is fogadta őket a házába.

**Angyal9:** Eddig nem is lett volna semmi gond. De Pál hatására egy szolgálólány elveszítette a jövőmondó képességét, ezért az urai hamis vádakkal börtönbe zárták Pálakat. Most is ott vannak, ahova rejtett kamerával betekintünk hozzájuk.

**Pál és Szilász:** Lábad botlani nem hagyja, És aki rád vigyáz, Nem szunnyadozik az Izráelnek vigyázója, Mert az nem aluszik el, De rájuk gondot visel.

**Angyal8:** Döbbenetes, hogy még itt a börtön mélyén is van kedvük énekelni.

**Angyal7:** Mi az, hogy nem botlik el a lábuk, hiszen meg sem tudnak moccanni a kalodában.

**Angyal9:** Hívjuk ide a többieket, segítünk nekik. (Tapsrondó)

**Pál és Szilász:** Jaj, mi ez? Földrengés.

**Angyal8:** Kedves nézőink, most vissza-



kapcsolunk a mennyei helyszínre, amíg rendeződik itt a helyzet. (Tapsrondó)

**Angyal9:** Filippiben a földrengés erőssége nem volt számottevő. Károk nem keletkeztek, sőt. Pál és Szilász kalodái megnyíltak. Ez a meglepő fordulat lehetőséget adott arra, hogy bizonyosságot tegyenek. Ennek következtében a börtönőr és családja megkeresztelkedett.

**Angyal7:** Kedves nézőink! Híradónk végéhez értünk. Ma is az volt a célunk, hogy

katasztrófák, zavargások, háborúk közepette is az örömhírről adjunk tájékoztatást. Ezért zeng műsorunk zárásaként az angyalkórus is.

## 121. SZEMEM A HEGYEKRE VETEM...

*(dallam fuvolával)*

„Nagyok és csodálatosak a te műveid, mindenható Úr Isten, egyedül te vagy szent: mert a népek eljönnek mind, és leborulnak előtted.”



A Tábor hegyének látképe

BÖLCSFÖLDINÉ TÜRK EMESE

## A SZÁMOKRÓL

Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!

### I. KÉP – KISZÁMOLÓ

Egy – drahma elveszett  
 Kettő – fillér tisztán csengő  
 Három – azt a napot várom,  
 Négy – érte tűzbe mégý  
 Öt – ezer hasat tölt,  
 Hat – bortól jókedv fakad,  
 Hét – falat dönt a nép,  
 Nyolc – ők a boldogok,  
 Kilenc – köszönni elfelejtsz,  
 Tíz – lámpásba nem jó víz  
 Ha nincs olaj, mész vissza,  
 A kaput viszont becsukta.

### II. KÉP – TIBÉRIÁS

Olyan üresnek érzem magam, nem tudok mit csinálni. Én elmegyek halászni.  
 Megyünk mi is veled.  
 Emlékeztek, mikor még velünk volt?  
 Mennyi csodát átéltünk.  
 Aztán kettesével el kellett mennünk, és mindazt továbbadni, amit Tőle tanultunk.

Így kettesével több helyre eljutottunk.  
 Volt, ahol örömmel fogadtak.  
 Üres zsebbel, üres kézzel kellett mennünk.

Most pedig a hálónk üres.  
 A partról valaki azt kérdezi, nincs-e valami ennivalónk.  
 De hát üres, nem fogtunk semmit.  
 Azt kiáltja, hogy próbáljuk a hajó jobb oldalán.  
 Mitől lenne ott jobb?  
 Az Úr az.  
 Húzzátok, segítsetek, egyedül nem bírom, tele a háló!

**Ímé mily jó, és mily nagy gyönyörűség... (dallam)**

### III. KÉP – A KIKÜLDÉS

Hallottátok, hogy milyen felfordulást csináltak ezek a galileaiak?  
 Az a halász is, hogy beszélt.  
 Honnan tudott ennyi mindent, hiszen csak halász.  
 Mindenki értette, amit mondott.  
 Örömhírről beszélt.  
 3000 embert kereszteltek meg.

Azóta meg együtt vannak minden nap a templomban.

Együtt hallgatják a galileaiakat.

Megosztják mindenüket.

Együtt esznek, együtt imádkoznak.

Egyre többen vannak, egyre több helyre eljutnak.

**Ímé mily jó, és mily nagy gyönyörűség...**  
(dallam)

#### IV. KÉP – AZ ADRIÁN

Közeledik a szárazföld!

Ereszd le a mérőönt! Mennyi?

Húsz öl.

Már 14 napja hányódunk, sodródunk.

Már csak 15 öl.

Félek, hogy sziklás helyre vetődünk.

Nézzétek, meg akarnak szökni a mentőcsónakkal.

Ha nem marad mindenki a hajón, ti sem menekülhettek meg. Csak együtt éljük túl a vihart.

Gyertek, egyetek, mert kell az erő a további útra, ez segít a megmeneküléshez.

**Ímé mily jó, és mily nagy gyönyörűség...** (dallam)

#### V. KÉP – ÚRVACSORA

Tanultátok-e a számokat?

Bizony számok az emberek is, mintha sok 1-es volna az irkában.

Hanem ezek maguk számolódnak és csudálkozik módfölött az irka,

hogy mindegyik csak magára gondol, különb akar lenni a többinél

s oktalanul külön hatványozódik, pedig csinálhatja a végtelenségig,

az 1 ilyformán mindig 1 marad

és nem szoroz az 1 és nem is oszt.

Vegyetek erőt magatokon

és legelőször is

a legegyszerűbb dologhoz lássatok – adódjatok össze,

hogy roppant módon felnövekedvén,

az Istent is, aki végtelenség

valahogyan megközelítsétek.



A Galilleai-tenger látképe

BÖLCSFÖLDINÉ TÜRK EMESE

## TÜKRÖM, TÜKRÖM

### 119. AZ OLY EMBEREK NYILVÁN BOLDOGOK

Tükröm, tükröm, mondd meg nékem... Ki a legkisebb fiú a vidéken?

**Dávid:** Miket mond ez a hatalmas filiszteus? Hogy szidalmazza Izráelt és az Urat! Miért hagyjátok ezt?

**Katona:** Senki nem mer kiállni Góliát ellen, olyan hatalmas, olyan félelmetes.

**Dávid:** Mi történik majd azzal az emberrel, aki megöli ezt a filiszteust, és megmenti Izráelt a gyalázattól? Mert ki ő, hogy gyaláznia meri az élő Isten seregét?

**Katona:** Ha akadna olyan ember, aki megölné, gazdagon megajándékozna a király, még a leányát is hozzáadná, és fölmentené apjának a házáat minden szolgálat alól.

**Dávid:** Én vagyok a legfiatalabb testvéreim között, azt hiszik, hogy csak csatát látni jöttem én ide, és vakmerő vagyok.

**Tükröm:** Az Úr, aki megmentett téged az oroszán és a medve karmától, meg fog menteni ennek a filiszteusnak a kezéből is.

**Dávid:** Igazad van, nem hátrálok meg. Ő karddal, lándzsával és dárdával jön el-

lenem, de én a seregek Urának, Izráel csapatai Istenének a nevében megyek ellene.

**Tükröm:** Bátor vagy, nem vakmerő. Méltó a királyi címre.

**Dávid:** Még van felkent királya Izráelnek, én soha nem török az életére.

Tükröm, tükröm, mondd meg nékem, van-e bátrabb a vidéken! Dávid a mérce, hite, hűsége, mert a tükröt figyelembe vette.

Tükröm, tükröm, mondd meg nékem... De milyen tükröm? Ki hallott már ilyet, beszélő tükröm?

**Tükröm:** Már pedig én beszélek, csak az a kérdés, tényleg akarod-e tudni, amit mondok Neked.

**Absolon:** Akkor mondd! Tükröm, tükröm, mondd meg nékem, ki a legszebb e vidéken!

**Tükröm:** Szép vagy, Absolon, egész Izráelben nincs ilyen szép ember, mint te.

**Ember:** Békesség neked, Absolon.

**Absolon:** Békesség neked. Melyik városból való vagy?

**Ember:** Efraim törzséből való a te szolgád. Az ügyemet a király elé viszem.

**Absolon:** Biztos vagyok benne, hogy a te ügyed helyes és jogos, de nincs a királynál senki, aki meghallgasson téged. Bárcsak engem tennének bírónak ebben az országban, akkor bárki jönne hozzám, akinek peres ügye van, én majd igazságot szolgáltatnék neki.

**Ember:** (*leborulva*) Én támogatlak ebben, uram.

**Absolon:** Emelkedj fel, nem kell, hogy leborulj előttem, csak ha meghallod a kürt szavát, kiálts: Király lett Absolon!

**Ember:** Ügy lesz, uram.

**Absolon:** Mondják is, hogy nincs bennem semmi hiba, tetőtől talpig.

**Tükör:** Nincs hiba benned? Rám néztél, megmutatom milyen vagy. Szép vagy, a külsőd szép. De apád, Dávid ellen összeküvést tervezel, pedig tudod, hogy az Úr felkentje őt. Nem lesz ennek jó vége.

**Absolon:** Majd megmutatom, hogy mire vagyok képes, hogy különb vagyok apámnál.

Tükröm, tükröm, mondd meg nékem, van-e összeesküvőbb fiú a vidéken!

Absolon halott, lázadása lett a veszte, a tükröt semmibe vette.

Tükröm, tükröm, mondd meg nékem...

**Roboám:** Majd megmutatom, hogy mire vagyok képes, hogy különb vagyok apámnál. Tükröm, tükröm, mondd meg nékem, ki a legbölcsebb a vidéken!

**Tükör:** Apád, Salamon volt a legbölcsebb. Talán te is a nyomába léphetsz.

**Ember2:** Uram, király. Apád súlyos ígát rakott ránk, te azért most könnyíts azon a súlyos szolgálaton és nehéz ígán, akkor szolgálunk neked.

**Roboám:** Menj, hadd gondoljam végig!

**Vén:** Ha te most kedvezel ennek a népnek, és engedsz nekik, jóságos szavakkal szólj hozzájuk, akkor mindig a szolgálád leszel.

**Ifjú:** Mondd ezt a népnek: Az én kisujjam is vastagabb apám derekánál. Ha tehát apám nehéz ígával terhelt meg benneteket, én még nehezebbé teszem ígátokat. Apám ostorral tanított fegyelemre benneteket, én pedig szeges korbáccsal foglak megtanítani.

**Roboám:** Nem gyengülök, kemény leszek, nem hatnak meg a siránkozások.

**Tükör:** Vigyázz, kinek a tanácsára hallgatsz! Nézz rám, és meglátod! Tekints belém, és talán meghallod a figyelmeztetést!

**Roboám:** Mit nekem a tükröm, akármit is mutatsz! Hirdessétek ki a népnek, hogy az én kisujjam is vastagabb apám derekánál, nem engedek nekik!

Tükröm, tükröm, mondd meg nékem, van-e ostobább fiú a vidéken!

Izrael szétesett, Roboám hiúsága lett a veszte, a tükröt semmibe vette.

Tükröm, tükröm, mondd meg nékem...

De nincs tükröm, ami megmondja.

Ifjú király honnan tudja mégis, mi a dolga?

**Jósiás:** Sáfán, kancellárom!

**Sáfán:** Itt vagyok, uram, mit parancsolsz?

**Jósiás:** A szívem elszomorodik, amikor látom, hogy romokban az Úr háza. Az ajtóőröktől szedjétek össze a pénzt! Vigyétek az összegyűlt pénzt, adjátok oda a munkások felügyelőinek, azok meg az ácsoknak, kőműveseknek, építőknak, hogy javítsák ki a templomot!

**Sáfán:** És elszámoltatni mikor fogjuk őket, uram?

**Jósiás:** Elszámoltatni nem kell őket, mert hűségesen fognak bánni a pénzzel.

**Sáfán:** Úgy lesz uram, király, ahogy parancsoltad.

## 119. AZ OLY EMBEREK NYILVÁN BOLDOGOK

(dúdolva, közben a templom építése zajlik, megtalálják a „Tükröt”)

**Tükör:** Jaj de régen láttam már a fényt. Hogy megporosodtam. Igazán jól esik ez a friss levegő.

**Sáfán:** Uram, király. Szolgáid összeszedték a templomban található pénzt, Hilkijjá főpap pedig ezt találta. Hallgasd, hogy mit mond!

**Tükör:** Itt vagyok király, nézz rám, tekints belém. Nézd meg, vizsgálj meg bennem magadat, és országodat. Én az igazat mondom neked, rajtad múlik, hogy mit kezdesz velem.

**Jósiás:** Jaj, mit látok, mit hallok? Mit jelent ez, nem is értem egészen! De mégis összetör, porig sújt, gyászruhába kényszerít. Bűnben az ország, elhagytuk az Urat, és más isteneknek tömjéneztünk. Ezért gyul-

ladt fel lángoló haragja ez ellen a hely ellen. Sáfán, kancellárom!

**Sáfán:** Mit parancsolsz, uram?

**Jósiás:** Tisztítsátok meg Júda országát és Jeruzsálemet a halottidézőktől és jövendőmondóktól, a házibálványoktól és egyéb bálványszobroktól is!

**Sáfán:** Így szerzel érvényt a törvény rendelkezéseinek.

**Jósiás:** Ha ezzel végeztetek, hirdessétek ki a népnek, hogy tartsanak páskát Istenünknek, az Úrnak úgy, ahogy az le van írva a szövetségnek ebben a könyvében!

## 119. AZ OLY EMBEREK NYILVÁN BOLDOGOK

Tükröm, tükröm, mondd meg nékem, mely nép az Úré a vidéken!

Jósiás vezette ismét a hitre, választott népe újrakezdhetette.

**Tükör:** Aki a szabadság tökéletes törvényébe tekint bele, és megmarad mellette, úgyhogy nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója: azt boldoggá teszi cselekedete.





TURBUCZ ERZSÉBET

## AZ EMMAUSI TANÍTVÁNYOK

### SZEREPLŐK:

Sára

Sára édesanyja

Salamon

Salamon édesanyja

Kleofás

József

Jézus és a gyerekek

### 1. jelenet: Sára és Salamon

*(Ülnek a színpad szélén. Sára énekel és szomorú, mert Kánában a lakodalomban nem találkozhatott a názáreti Jézussal.)*

**Sára:** Jézus te égi fény, tündöklő fényű név... *(énekel)*

**Salamon:** Ne lógasd az orrod Sára, nem tehetsz róla, hogy elaludtál a menyegzőn. Ne félj, a sajátodra jobban fogsz emlékezni.

**Sára:** Salamon! Miért juttatod mindig eszembe? Jobb lenne, ha békén hagynál! Nem kell mindig a sarkamban járnod!

**Salamon:** Nem kell mindjárt úgy odalenned! Ki mesélné el neked mindig újra és újra, hogy mi történet, ha nem én, aki végig ott voltam és láttam mindent?

*(gúnyosan)* Míg te természetesen aludtál.

**Sára:** Persze, hogy aludtam a hosszú úttól. Tudod mennyit kellett gyalogolni innen Emmaustól Kánáig? Hogyan is tudnád? Azért emlékeztetsz erre, mert tudod, hogy mennyire szerettem volna találkozni a názáreti Jézussal!

### 2. jelenet: Sára és édesanyja beszélgetnek

**Édesanya:** Sára! Gyere, segíts nekem a kenyérsütésnél! Édesapád és József bizonyára hazajön ma este, és szeretném, ha nem kellene várnia az ételre.

**Sára:** Édesanyám, hol volt édesapám ilyen sokáig, miért hagyott itt bennünket?

**Édesanya:** Nem hagyott itt kislányom, tudod, hogy a Názáreti Jézust követte. Amikor tehetett, elment, hogy hallgassa Őt.

**Sára:** De szeretném én is látni, és hallgatni a Názáreti Jézust! Édesanyám, hozzánk miért nem jön el? Azért mert én egészséges vagyok?

**Édesanya:** Hogy mondhatasz ilyen bádarságot, hogy miattad?

**Sára:** Amikor édesapám itthon volt, arról mesélt, hogy Kapernaumban Jairusékhoz elment Jézus, és meggyógyította a lányukat.

**Édesanya:** Igen, így volt. De hozzánk nem ezért nem jön Jézus. Valami történik most Jeruzsálemben, ami miatt nem láthatjuk a Mestert. Édesapád is hazajön nemsokára.

**Sára:** De jó! Akkor mesélni fog annyi, de annyi mindent. Én már előre örülök a sok jó hírnek.

*(Közben odajön Salamon, Sára édesanyja egy kicsit távolabb dolgozik)*

**Salamon:** Na, azért ne örülj annyira, Sára! Nem lesz az annyira örömhír, amelyeket édesapád hoz.

**Sára:** Már megint itt vagy, Salamon? Te mindig elrontod a játékaimat, mindig elrontod a kedvemet is. Honnan tudod, hogy édesapám rossz hírekkel jön haza?

**Salamon:** Mert úgy hallottam, hogy az én édesapám is jön veled együtt haza. Ezt egy idegen kereskedő mesélte otthon, s arról is hallott valamit, hogy valakit kereszt-re feszítettek Jeruzsálemben.

**Sára:** Jaj, csak nem a Mestert?!

**Salamon:** Azt hiszem Őt! Tudod, hogy milyenek a felnőttek. Nem szeretik, ha hallgatózom, pedig ebben nagy mester vagyok, ezt elhíheted!

**Sára:** Ezt elhiszem, Salamon, bár most az egyszer ne hallgatóztál volna.

*(Sára édesanyja visszajön)*

**Sára:** Édesanyám, Salamon azt mondta, hogy a názáreti Jézust keresztre feszítettek Jeruzsálemben! Igaz ez? *(Sára sírva fakad)*

**Édesanya:** *(megsimogatja a kislány fejét)* Ne sírj, Sára! Erről próbáltam az előbb beszélni veled, de nem akartam, hogy szomorú légy. Úgy vártad haza édesapádat a jó hírekkel!

**Sára:** Most is nagyon várom! De most már tudom, hogy nem öröme, hanem szomorúságra kell készítenem a szívemet. Mit segíthetek, édesanyám?

**Édesanya:** Menj inkább játszani Salamonnal, majd mi elkészítjük az ételt. Salamonék is nálunk maradnak éjszakára, később indulnak tovább. Menjetek, az a fiú úgymint mindig csak láb alatt van!

**Salamon:** Sára! Gyere velünk, menjünk le a forráshoz játszani! Jönnek a többiek is. Mire az édesapáink hazajönnek, mi is itt-hon leszünk.

*(A gyerekek elmennek játszani, és későn, sötétben érnek haza. „Menjetek be kapuin hálaadással ...” c. éneket énekelve lemennek a színről.)*

### 3. jelenet: Kleofás és Simon hazaérkezik

**Édesanya2:** Hol vannak a gyerekek? Nem szoktak ilyen sokáig maradni. Bízom benne, hogy Salamon nem csinál semmilyen ostobaságot.

**Édesanya:** Nézd, ott jön Kleofás és Simon egy „idegennel”! Hála a teremtőnek, hogy még sötétedés előtt hazatértek.

**Édesanya2:** De ki lehet az az ember velük? Gyere! Vigyük be az ételt, a kenyerek már megsültek.

**Kleofás:** *(az asszonyoknak)* Békesség néktek! Hála a Mindenhatónak, hogy hazatértünk. Vendéget is hoztunk magunkkal, útközben csatlakozott hozzánk. Ha tudnátok, hogy mennyire ismeri az Írásokat!

**Édesanya:** Tisztálkodjatok meg ott a kövedreknél a vendégekkel együtt, majd menjetek be a házba, mi is mindjárt viszszük az ételt!

*(Leültek és egy függöny eltakarta őket. Árnyékképek: a vendég veszi a kenyeret és*

*megettöri, akkor ismerik fel, de eltűnik a szemük elől, a nézők ezt nem látják. Közben a gyerekek hazaérnek.)*

**Kleofás:** Mester!

**Simon:** Mester!

**Kleofás:** *(Kijön a házból, Simon is utána és keresgélni kezd valamit)* Nem láttátok a Mestert? Nem láttátok, hogy merre ment?

**Sára:** Édesapám, de jó hogy újra itthon vagy!

**Kleofás:** Nem sokáig, megyünk vissza Jeruzsálembe! El kell mondanunk Péteréknek!

**Simon:** Asszonyok! Pakoljatok gyorsan valamit össze, amit útközben is meg tudunk enni! Mennünk kell!

**Salamon:** Most majd megint nélkülünk beszélgetnek, és nekünk nem mondanak el semmit. Minket mindenből kihagynak!

**Édesanya2:** Dehogy hagynak ki! De most tényleg sietniük kell, hogy a jó hírt mielőbb elvigyék a tanítványoknak!

**Sára:** De hiszen most jöttök!

**Salamon:** De mi történt? Megjöttetek, és már mentek is vissza?

**Kleofás:** Óh, milyen ostobák voltunk Simon, hogy nem ismertük fel!

**Simon:** Vajon nem melegedett-e át bennünk a szívünk, amikor beszélt nekünk az úton, s mikor magyarázta az írásokat?

**Sára:** Kit kellett volna felismernetek?

**Kleofás:** A názáreti Jézust! Ő csatlakozott hozzánk hazafelé az úton.

**Salamon:** De azt mondták a kereskedők, hogy keresztre feszítették. Meg is halt és eltemették!

**Simon:** Így is volt. Néhány közülünkvaló asszony is megdöbbenett minket. Ők korán reggel a sírjánál voltak, nem találták ott a testét, amit be akartak balzsamozni. Angyalokról beszéltek, akik azt mondták nekik, hogy Jézus él.

**Kleofás:** Azok közül, akik velünk voltak, Péter és János, elmentek a sírhoz, és mindent úgy találtak, ahogy az asszonyok elmondták. Őt magát, Jézust, azonban nem látták.

**Sára:** Nem értem! A keresztre feszítést még mindig nem értem! Miért kellett Jézussal ennek megtörténnie?

**Simon:** Mi is ezt kérdeztük! De Ő azt mondta az úton nekünk: Vajon nem ezeket kellett-e szenvednie a Krisztusnak, és úgy mennie be az ő dicsőségébe?

**Sára:** Most hol van? A forrástól láttuk, hogy hárman jöttetek be a házba!

**Kleofás:** Amikor leültünk enni, és Ő megettöri a kenyeret, felismertük. És abban a pillanatban eltűnt a szemünk elől. Ezért megyünk vissza a tanítványokhoz, hogy elmondjuk nekik, mi történt velünk ma este.

**Sára:** Akkor én megint nem találkozhatok Vele? Nem! Nem, láthattam Jézust a menyegzőn sem Kánában. Bezzeg Salamon még beszélhetett is vele. Meddig kell várni, hogy láthassam, hogy beszélhessek vele?

**Édesanya:** Nem kell várnod az újabb találkozásra. Jézus feltámadása azt jelenti, hogy bárhol, bárkinek elérhető. Ő ezentúl mindig velünk lesz!

TAVASZ KRISTÓF

## SIMON (SZÁJMON) ÉS A NAGY FOGÁS

**Iskolarádió:** „Kedves Diákok! A projekt-héten remek munkák születtek! De most dől el, melyik osztályé lett a legnépszerűbb! Gyűjtsétek a lájkokat, csípjétek el minél több szavazatot! Ne feledjétek, a nyeremény egy játéksomag és egy különleges kirándulás! A szavazás most indul!”

**Andris:** Hogy áll az osztályprojekt? Remélem, mi nyerjük a játékokat és a kirándulást!

**János:** Jól haladunk, nézzétek, már sikerült 56 lájkot begyűjteni!

**Simon:** Igen, muszáj sietnünk, nem sok időt kaptunk rá!

**Andris:** Igazad van Szájmon, mindenképp nyernünk kell, az osztályról van szó, rólunk!

**Simon:** Nézzük meg, hol tartunk! Ez igen! Nagyon jó lett ez a weboldal, már 560-an megnézték, és most lájkolta a 160. ember!

**János:** *(megállnak)* Nézzétek! Itt van az a templom, ahol múltkor voltunk a szüleimmel. Jól prédikált a lelkész ... van erő a szavaiban!

**Andris:** Jól van János, most ez nem olyan lényeges! Nekünk itt nem erőre van

szükségünk, hanem lájkokra! A lájk legyen veled!

**5.b-s diák:** Hello, Simi! *(gúnyosan)* Ne örüljétek korán! Úgysem ti fogtok nyerni! Elhalásszuk előletek a lájkokat!

**Simon:** Tuti, hogy nem úgy lesz! Béna b-sek! ... És a nevem Szájmon, érted?!

**János:** Ne is figyelj rá! Inkább nyomj egy frissítést!

**Simon:** ... azt hiszem, ... baj van ...

**Andris:** Mi történt?!

**Simon:** Most néztem, hogy hol tart a szavazás...de lefagyott minden! Nem működik az oldal!

**János:** Már csak egy óra van hátra, és minden lájk fontos lenne!

**Jakab:** Szájmon, biztos, jó hálózathoz vagy csatlakozva?

**Simon:** Igen, eddig azt hittem, a legjobbhoz... de valamiért cserbenhagyott. Nincs térerő, lefagyott ...

**János:** Így hogyan fogjuk frissíteni az oldalt?

**Andris:** És figyelemmel kísérni ezt a szavazást?! Így reménytelen!

**Tiszteletes:** Áldás, békesség, srácok! Úgy hallom, valami komoly problémátok van!

**János:** Áldás, békesség, Tiszteletes Úr! Bocsánat a hangoskodásért...

**Jakab:** Egy fontos projekten dolgozunk az osztályunknak, lájkokat kéne gyűjtenünk.

**Andris:** ... de a hálózat felmondta a szolgálatot, és mindjárt kicsúszunk a háttáridőből!

**Tiszteletes:** Hát, János, hallottad múltkor: Jézus azt ígérte, hogy *aki kér, az kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek ajtót nyitnak.*

**Simon:** Ez jól hangzik!

**Tiszteletes:** Közben próbáljatok a tempolomi hálózatra csatlakozni – megengedem!

**Jakab:** Az nem gyenge?

**Tiszteletes:** Egy próbát megér!

**Andris:** Megvan, ... frissítettem ...

**Tiszteletes:** Közben elmondok értetek egy imádságot... (*Uram Isten siess ...*)

**Simon:** ...ezt alig hiszem el!!

**Jakab:** Mi történt?

**Andris:** A testvériskolánk a mi projektünkre adta le szinte az összes lájkot!

**János:** Pedig náluk most épp szünet van! Hogy csinálták?!

**Simon:** Ennyivel már biztosan miénk az első hely!

**Jakab:** Tuti befutók vagyunk! Szuper! (*indulnának, de megtorpannak*)

**Simon:** Köszönjük, Tiszteletes Úr! ... ezt meg sem érdemeltük...

**Tiszteletes:** Hm... figyeljete csak, ha ilyen jól értetek az internethez, segíthetnétek valamikor feldobni a gyülekezet facebook oldalát is! Szeretném, hogy minél többen megismerjék Jézust.

**Andris:** Rendben! Szívesen segítünk!

**Simon:** Miért is nem megyünk be most? Én ráérek!



SZABÓNÉ ISTÁRI JUDIT

## LÉGY ÖRÖMÖNDŐ BÉKEKÖVET...

(A játéktér két részből áll. Az alsó játéktérben zenélnek a gyerekek, ott zajlik a jelenben játszódó történet; a felső térben a bibliai. A felső tér „díszlete” 5 kb 30x30 cm-es stabil fakocka, erre állnak fel a visszhangos barlangot megjelenítő szereplők,; ők a játék indulásakor a kockák mögött állnak. A 397. dicséret – Ó, Sion ébredj... kezdetű – zongorán hangzik el, a zongorista lassú, unott tempóban játszik, **Gyerek5** nagyon unja már a gyakorlást, látványos mozdulatokkal adja ezt a nézők tudtára. A gyerekek odamennek a zongorához.)

**Gyerek1:** Mit csináltok?

**Gyerek2:** Zenélnek, nem hallod? (rövid gondolkodás után) De minek?

**Gyerek3:** (csodálkozva) Tényleg, minek?

**Gyerek4:** (nem túl boldogan) Húsvétra készülünk, és ezt az éneket kell eljátszanom az iskolai műsorban.

**Gyerek5:** (unottan) Unja is rendesen...

**Gyerek1:** (kis meggyőződéssel) Pedig egészen jól szólt!

**Gyerek3:** Jól szól, jól szól, de miről szól jól?

**Gyerek4:** Gyertek, elmesélem!

(A gyerekek elindulnak a másik játéktér felé, út közben magukra véve jelmezeiket. A történet eljátszásában minden szereplő részt vesz.)

A barlangot megszemélyesítő gyerekek felállnak a kockákra, karjukkal ívet képezve, az angyal elfoglalja helyét a sírboltnál, az asszonyok pedig lassan, beszélgetve elindulnak a sír felé. Az angyal elgondolkodva sétál le és fel a sír előtt. Megáll és elmondja a monológot.)

**Angyal:** Azt mondta az Úr, hogy jöjjetek ide, mert Jézust itt fogják keresni, és nekem meg kell mondanom az örömhírt, hogy miért nincsen itt. (boldogan) Nagyon örülök, hogy az Úr engem küldött az örömhír vivőjének ...

**Visszhang:** (örömködve, ugrándozva, ismételve) ...örömhír vivőjének, örömhír vivőjének...

**Angyal:** (a harangjáték elhangzása után elkomorodva, majd egyre indulatosabban)... de már órák óta várok, és még mindig nem jött senki, aki kereste volna Őt!

**Visszhang:** (ők is elkomorodnak)... aki kereste volna Őt, kereste volna őt...



**Angyal:** *(kezd egyre türelmetlen lenni)* Lassan már egy örökkévalóság óta vagyok itt. *(elhallgat és fülelni kezd)* Figyeljünk csak! Mintha jönne valaki... mintha többen jönnének, úgy hallom beszélgetnek, csak nem értem, miről...

*(Három asszony közeledik: a magdalai Mária; Mária, a Jakab anyja és Salómé. Az alsó játéktér közepén megállnak)*

**Salómé:** *(szomorúan)* Minden olyan gyorsan történt! A keresztre feszítés, a Mester halála, máris jött a szombat, a nyugalom napja és sírba kellett tenni Jézust anélkül, hogy megadhattuk volna neki a végtisztességet.

**Mária:** *(szomorúan)* Meg sem tudtuk kenni a testét.

*(Beszélgetés közben felmennek a felső játéktérbe.)*

**magdalai Mária:** *(bánatosan)* Elmúlt a szombat. Végre elindulhattunk a sírhoz. *(észbe kapva)* Csak most jut eszembe: a sír előtt egy hatalmas nagy kő van. Hárman sem bírjuk elhengeríteni, olyan nehéz. „Ki hengeríti el nekünk a követ a sírbolt bejáratáról?”

**Salómé:** Ez eddig nem is jutott az eszembe. Nagyon szomorú vagyok a Mester elvesztése miatt, és egy kis megnyugvást adott, hogy felkelt a nap és útnak indultunk. *(kis szünet után)* Tényleg, ki segít majd nekünk elhengeríteni a követ?

*(Amint szomorúan közelednek a „sírhoz”, egyszer csak meglátják az angyalt, aki feszülten figyeli őket. A közeledő asszonyok megtorpannak)*

**magdalai Mária:** *(csodálkozva)* Nézzétek, a kő el van hengerítve!

**Mária:** *(eddig lehajtott fejjel közeledik, most felkapja a fejét)* Micsoda? A kő nincs a helyén? **Salómé:** *(csodálkozva)* Ez meg hogy lehet?

*(Az asszonyok megijednek, félni kezdenek, egyikük a magával hozott kosarat is elejti ijedtében. Az angyal ekkor feláll, és közelebb lép hozzájuk.)*

**Angyal:** *(nyugodt hangon)* „Ne féljete! A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt. Íme, ez az a hely, ahova őt tették. De menjete el, mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt, amint megmondta nektek!”

*(Az angyal – teljesítve a feladatot – megfordul és nyugodtan elsétál, nyomába a barlangot megszemélyesítő szereplőkkel elhagyják a játékteret, a zongora közelében gyülekeznek. Eközben a játék a játéktér másik részében folytatódik.)*

**Salómé:** *(döbbenet)* Nincs itt?

**magdalai Mária:** *(fájdalmasan)* Hát hol van?

**Mária:** *(a mozdulatlanság után felderült, mosolygós arccal)* Nem hallottátok, mit mondott az angyal? Azért nincs itt, mert feltámadt!

**Salómé:** *(egyre fokozódó örömmel)* Menjete el, mondjátok meg a tanítványainak...!

**magdalai Mária:** *(örömmel)* Akkor ne késlekedjünk, induljunk már is, vigyük az örömhírt, mondjuk el mindenkinek: Jézus feltámadt, amint megmondta!

*(A három asszony elfut. A szereplők boldogan kiabálva a közönség közé futnak. Egyikükkel szembe jön egy negyedik asszony, ő az első, akinek Mária elújságolja az örömhírt.)*

**Mária:** *(nagy örömmel az asszonynak)* Jézus nincs a sírban, feltámadt, ahogyan megmondta! Fuss te is, vidd az örömhírt, mondd el mindenkinek!

*(Mária fut tovább.)*

**Asszony:** *(meglepődve)* Micsoda? Jézus feltámadt? Szaladok, én is viszem az öröm-

hírt mindenkinek: Jézus feltámadt, ahogy megmondta!

*(Míg az asszony beszél, a játék szereplői – sietve – levetik jelmezeiket és a hangszerek körül gyülekeznek. Amíg az asszonyt játszó szereplő is odaér, a zongorán újra elhangzik a 397. dicséret dallama immár örömmel, biztonyságot téve Jézus feltámadásáról, majd a zenekíséret mellett közösen énekliek el a 397. dicséret 1. versszakát.)*

**Gyerek 4:** Szóval így történt, hogy a szomorúság örömmé változott, a gyászoló asszonyok pedig az örömhír vivőivé váltak.



HERDELÓNÉ PELOK BOGLÁRKA, BARÁTH ANDREA,  
SCHRIFFERTNÉ SZIGETI JUDIT

## ELTEMETHETLEN

Rengeteg nyelven lett lefektetve, melyet Egeknek Feje Szent Fejedelem elrendelt. Megtetszett eme eszperente nyelv, s fejembe vettem, ezt nekem eszperente nyelven kell lejegyeznem, s meg kell jelentetnem nektek egy felejthetetlen esetet ezen helyen. Szemed, s eszed legyen velem!

Kezdetek kezdete teremtett embert s vele kezeket.

Elrendelte e kezeknek, legyenek kedvesek, de ezek fenyegettek.

Elrendelte e kezeknek, emeletet emeljenek, de e kezek lehangorultak.

Elrendelte e kezeknek, vele szeressenek, de ezek vertek.

Elrendelte e kezeknek, vele elesett embereket etessenek, de ehelyett elvettek.

Teremtette e kezeket, vele esdekeljetelek, ehelyett e kezek elvetemedtek.

Seregek Fejedelme szeme ezeket leste, s ezeken elkéservedve eltervezte:

„Elvezetem egyetlen gyermekem, melynek keze megelevenedve jelet teremthet eme elveszett embereknek.”

E gyermek felcseperedett s keze eme embereknek jelet teremtett, mert

- keze felemelt,
- keze etetett,
- keze szeretett.

De eme elveszett emberek erre sem engedelmessé váltak. Szegeztek szeretett kezeket egy kegyetlen „keresztre”.

Szeget vert bele:

- fejedelem keze.

Szeget vert bele:

- seregek embere.

Szeget vert bele:

- legkedvesebb nemzet keze.

Szeget vert bele:

- elveszett emberek keze.

### ÉNEK: (JÉZUS KERESZTJE ALATT)

Szent kereszteden kereslek,  
Keseregve lelkelem szenved.  
Beteg lelkelem ne szenvedjen,  
Vedd el ezt te kegyelmeddel.

R: Mester engedd veled lennem,  
Veled fekszem, s Veled kelnem.

De e keresztre szegezett ember nem lett elveszett, mert.....:

Szeretett kezek, eme keresztre helyezett testet leemeltek,

Engedelmes kezek meg, eme megdermedt tetemet kerek verembe helyeztek, eltemettek.

Eltelt egy este, meg egy este...

Tehetetlen kezek, megkeseredve szenvedtek,

Kedves kezek meg, reggelre kenetet szereztek s felkerekedtek.

De temetett hely mellett megdermedtek, mert...:

Egek keze, e rettenetes veremkereket elhengergette...

s Szeretett kezek, elrejtett tetem helyett egy embert leltek, mely elrebegte:

„Ne legyetek elkeseredve, s ne keressetek embert ezen helyen, mert felemelkedett.

Egek fejedelme elrendelte, gyermeke eltemethetetlen!”

De lelke bennetek, veletek eleven s elveszett helyeken, elkeseredett percekben segedelmet jelent.

### MINDENKI

„Ne legyetek elkeseredve, s ne keressetek embert ezen helyen, mert felemelkedett. Egek fejedelme elrendelte, gyermeke eltemethetetlen!”



FAZAKAS ESZTER

## VELEM VÁNDOROL UTAMON JÉZUS

### SZEREPLŐK:

Hittan tanárnő

Főszereplő

4 osztálytárs

Anya

Apa

Barát

Jézus (fehérben)

*(Jézus fehér ruhában ül leghátul, főszereplő napszemüvegben legelöl, osztálytársak piszkálják)*

**Hittan tanárnő:** Értitek már, micsoda mélypontra voltak az emmausi tanítványok? Romokban volt az életük! Otthagytak munkát, megélhetést, családot, hogy együtt legyenek Mesterükkel, hogy kövesse őt mindenben. Már várták, hogy Isten országa megvalósuljon a földön. És most... Jézus halott. Legalább is ezt hiszik. Joggal gondolhatják, hogy amit eddig hittek, csak vallásos felbuzdulás, csak egy álomvilág volt! Cserbenhagyta őket Jézus! Miközben Ő éppen velük vándorol. Csodálatos történet. (Ránéz az órájára) Még éppen annyi időnk van, hogy a tanult énekünk 2. versét is elénekeljük:

Velem vándorol utamon Jézus, ott az oldalam hű szívén.

Ha a szép napot fellegek rejtik, Ő az életető tiszta fény,

ő az életető tiszta fény.

Köszönöm a figyelmet, áldás, békesség!

**Osztálytársak:** *(felugranak)* Áldás, békesség!

**Osztálytárs1:** Na, jó hétvégét mindenkinek!

**Osztálytárs2:** *(főszereplőnek, aki pakol a táskájába)*

Most vasárnap is mész templomba a szuper-hívó nagyiddal?

**Osztálytárs3:** De nagyon le van törve a mi szentfazekunk!

**Osztálytárs4:** Azt hittük Jézus mindig örömet ad a szívedbe! Tudod... veled vándorol. (Vihognak) Mert velünk biztos nem.

**Osztálytárs1:** Jövő héten is igényt tartunk a házi feladataidra, úgyhogy ajánlom, hogy tanulj a hétvégén!

**Osztálytárs2:** Vajon miért hagyja Jézus, hogy csúfoljunk?

**Osztálytárs3:** Biztos nem törődik a ballekokkal.

**Osztálytárs4:** Vagy csak halott.  
Örök vesztes vagy! Egy lúzer!

*(földre szórja a főszereplő cuccait és  
elmennek röhögve)*

**Jézus:** Hadd segítsék! Hogy vagy?

**Főszereplő:** Szerinted? (Elindulnak  
együtt)

Te vagy az egyetlen idegen a suliban, aki nem tudod, mi történt velem az elmúlt hónapokban? Teljes csőd az életem! Utálnak az osztályban, otthon csak az állandó veszekedést kell hallgatnom, a legjobb barátom is megdöbbenett, azt mondta, hogy látni sem akar többé, hisz tudod, lúzer vagyok. Minek is maradna mellettem bárki is?

**Jézus:** Szerinted miért történik mindez?

**Főszereplő:** Mert Jézus is elhagyott engem. Pedig én abban reménykedtem, hogy milyen könnyű lesz vele az életem! Bármilyen bajom van, csak imádkozom és minden oké. Amíg minden rendben volt, hittem is, de most attól félek, hogy csak a vak véletlen irányítja az életem.

Na, hazaértem.

*(Kihallatszik az utcára a szülők veszekedése)*

**Anya:** Arra sem vagy képes, hogy el-tartsd a családod!

**Apa:** Kikérem magamnak! Ma is egész nap dolgoztam! *(A távirányítóval van elfoglalva)*

**Anya:** Te munkának mered nevezni, hogy egész nap csak a tévét bámulod?

**Apa:** Muszáj mindenbe beleszólj? Akkor szórakozok, amikor akarok!

Anya: És mi ez a disznóól körülötted?

**Apa:** Ez így nagyon otthonos.

**Főszereplő:** Azt hiszem jobb, ha be sem megyek. Én ezt nem hallgatom.

*(Szembejön velük a volt barát)*

Szia, jó lenne megbeszélni a dolgot.

**Barát:** Bocsi, hagyjuk ezt! Egy ideig védtelek mások előtt, de mostanra beleuntam. Tényleg unalmas alak vagy és folyton depizel, vedd már észre magad! Soha nem lesz barátod.

**Főszereplő:** Miért történik ez velem? Miért hagyott el Jézus, miért engedi, hogy ilyen nyomorult életem legyen?

**Jézus:** Én nem hiszem, hogy egyedül hagyott volna. Nem lehet, hogy teljesen magadba zárkóztál és már csak a saját sebeidet nyalogatod? Hányszor éled át újra és újra a megbántásokat? Imádkoztál már azokért, akik bántottak?

**Főszereplő:** Hogyan lehetne olyanokért imádkozni, akik csak rosszat akarnak nekem?

**Jézus:** Én kipróbáltam, lehetséges.

**Főszereplő:** Téged is gúnyoltak, és a legjobb barátod is elhagyott?

**Jézus:** Ezt mind én is átéltem, gúnyoltak, bántottak, leköptek, ütöttek, vertek, legjobb barátaim elfutottak, azt is letagadták, hogy valaha ismertek volt, aki el is árult. Mégsem keményítettem meg a szívem, hanem imádkoztam értük.

**Főszereplő:** Hú, de nagy! Te vagy a példaképem! Segíts nekem!

**Jézus:** Kezdjük azzal, hogy hálát adsz a szüleidért, és úgy élsz, hogy hited vonzó legyen számukra is!

**Főszereplő:** Én meg eddig csak őket hibáztattam mindenért.

**Jézus:** Imádkozz osztálytársaidért, hogy Isten szeretete kiáradjon a szívükbe!

**Főszereplő:** Ez lehetséges?

**Jézus:** Minden lehetséges annak, aki hisz. Kérjétek és adatik nektek! Hányszor hallottad már a templomban és a hittan



órán ezeket az igéket, mégsem jutott el a szívedig?

**Főszereplő:** Ezek 2000 éves szavak, nem gondoltam, hogy ma is működnek!

**Jézus:** Gyere, imádkozzunk együtt!

*(Letérdelnek, zongoraszó, Jézus leveszi a napszemüveget és eltűnik. Főszereplő felismeri, hogy ő Jézus, visszaszalad a hittan tanárnőhöz)*

**Főszereplő:** Tanárnő, tanárnő!

**Hittan tanárnő:** Mi történt veled? Ragyog az arcod a boldogságtól!

**Főszereplő:** Jézus... Jézus. Velem van minden nap, ahogyan megígérte. Igaz minden. Az ének is, amit ma tanultunk: velem vándorol utamon Jézus. Tényleg velem vándorol! Más szemmel látom a világot! Pedig semmi sem változott körülöttem.

*Velem vándorol utamon Jézus,  
ez a vigaszom baj, ha jó.  
Bármi súlyosak rajtam a terhek, segít hordani,  
ott van Ő, segít hordani, ott van Ő.*



BÜTÖSNÉ HESZBERGER ANDREA

## VIRTUÓZ – O.K.

Máté 20, 1-16

### 1. JELENET

*(A székek félkörben, csoportokban, a teret kitöltve, mint egy csoportszobában.)*

**Dorottya:** De jó, hogy a vége fele vagyunk, ez az elmúlt 2 hónap elég húzós volt. Minden délután itt kellett maradnunk, hogy Gica névvel készüljünk a versenyre.

**Etele:** Ja, nekem is erre az időre abba kellett hagynom a judo edzést, aminek az edzőm nem örült, de úgy döntöttem, nekem ez fontosabb.

**Iza:** Én is örülök, hogy lassan vége a felkészülésnek. Mindig csak az utolsó busszal tudtam hazamenni és sötétedett már, amikor hazaértem.

**Mikolt:** Mindannyian itt vagyunk?

**Dóri:** Nem... a nagyok közül hiányzik Éva.

**Vivi:** Remélem, nem betegedett le, tegnap nem érezte már jól magát és ma nem jött suliba.

**Norbi:** Halljátok, amíg nem ér ide Gica néni, bombázzuk a tudás várat. Ki szeretne támadni? *(Mindenkori jelentkezik.)*

**Iza:** Akkor legyen a legkisebb a támadó.

**Dóri:** Zsolt, 92:2

**Bogi:** *Milyen jó hálát adni az Úrnak és zengeni neved dicséretét.*

**Dóri:** 2 Kir. 20:3

**Dorottya:** Ó, Uram, ne feledkezz meg arról, hogy én hűségesen és tiszta szívvel jártam színed előtt és azt tettem, amit jónak látsz.

**Dóri:** Lukács 19:10

**Vivi:** *Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.*

*(Gyerekek minden jó válasz után pacsiznak!)*

**Violetta** (tanár): Jól van, látom elkezdtek nélkülem. Elnézést kérek a késésért, de Éva anyukája hívott telefonon, sajnos nem tud velünk próbálni...

**Iza:** De ugye péntekig meggyógyul?

**Vivi:** Olyan sokat készültünk!

**Violetta:** Sajnos attól tartok, hogy súlyosabb a dolog. Évának valószínű, hogy vakbélgyulladásra van.

**Dorottya:** És akkor most mi lesz a csapattal? Évi olyan szépen éneklte azt a zsoltárt.

**Iza:** Akkor mi sem tudunk menni?

**Violetta:** Arra gondoltam, hogy szólak Lillának, hogy mentse meg a helyzetet. Tudjátok, a múlt héten nyert meg egy országos

versenyt. Biztosan ki tudna minket segíteni a hegedűjátékával. Mit gondoltok erről?

**Vivi:** De akkor az igazából nem a mi csapatunk.

**Violetta:** Megértem, ha így döntötök, de akkor lefújom a versenyt.

**Iza:** Azért azt mégse kéne, annyi időt feccoltunk már bele.

**Violetta:** Rendben, akkor holnap induláskor találkozunk.

*(Kimegy)*

**Dorottya:** Pont a Lilla? – felháborodva.

**Vivi:** A nagy „őstehetség”!! – gúnyosan.

**Iza:** Egy igazi „virtuóz!”- gúnyosan.

**Együtt:** „O.K.”!- gúnyosan.

**Dorottya:** Kíváncsi vagyok, hogy megtanulja-e időre!

*(Kimennek)*

## 2. JELENET

*Eredményhirdetés (székek 2 sorban, közönségnek háttal. Gyerekekből: közönség.)*

**Dorottya/felnőttként/:** Gratulálunk minden résztvevő csapatnak az elért eredményekhez. A különdíjasok közül szeretném felkérni Nádas Lillát, hogy ezen a gálaműsoron is adja elő azt a produkciót, amit a zenei fordulóban már bemutatott.

*(Gyerekek háttal, Lilla zsoltyárt hegedül ... megtapsolja a „gyerekközönség”)*

## 3. JELENET

*Székekből busz- két oszlopba befordítva,*

*Violetta elöl a gyerekekhez beszél*

**Violetta:** *(számol)* Ki hiányzik?

**Együtt:** Lilla.

**Vivi:** A pakolásban nem olyan nagy virtuóz, mint a hegedülésben. *(Kinevetik)*

**Iza:** Persze már megint rá kell várni.

**Violetta:** Amíg Lilla ideér, mondanék pár szót. Nagyon büszke vagyok rátok. Én azt gondolom, hogy a lelkiismeretes felkészülésnek beérett a gyümölcse. Egy ígét azért szeretnék a szívetekre helyezni, mielőtt folytatnám a mondókámat: **Róma 9:16** *Ezért tehát nem azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.*

Az igazgató nénit felhívtam telefonon. Elmondtam neki, hogy milyen szép eredményt értetek el. Azt mondta, hogy mindkét csapat az igazgatói dicséret mellé részt vehet egy jutalom kiránduláson a pécsi kalandparkba.

**Együtt:** Juhuuuuuuuu! Szuper! Király!!!

**Dóri:** Lilla is jön velünk?

**Dorottya:** Áááá, biztosan nem! Ő csak az utolsó percben pottyant be!

**Etele:** Szerintem sem lenne igazságos!

**Iza:** Legyen elég neki a különdíj meg az igazgatói dicséret, amit kapott!

**Violetta:** Nagyon elszomorít engem, hogy így gondolkodtok. Miért lesz nektek rosszabb attól, ha eggyel többen megyünk kirándulni? A ti döntésetek volt, hogy veled együtt vesztek részt a versenyen. Neki is nagy szerepe volt abban, hogy ilyen szép élményekkel és eredménnyel térünk haza.

*A gyerekek elgondolkoznak...*

**Violetta:** Akkor... egyetértetek abban, hogy ő is ott legyen velünk a kalandparkban?

**Dorottya:** A Virtuóz?

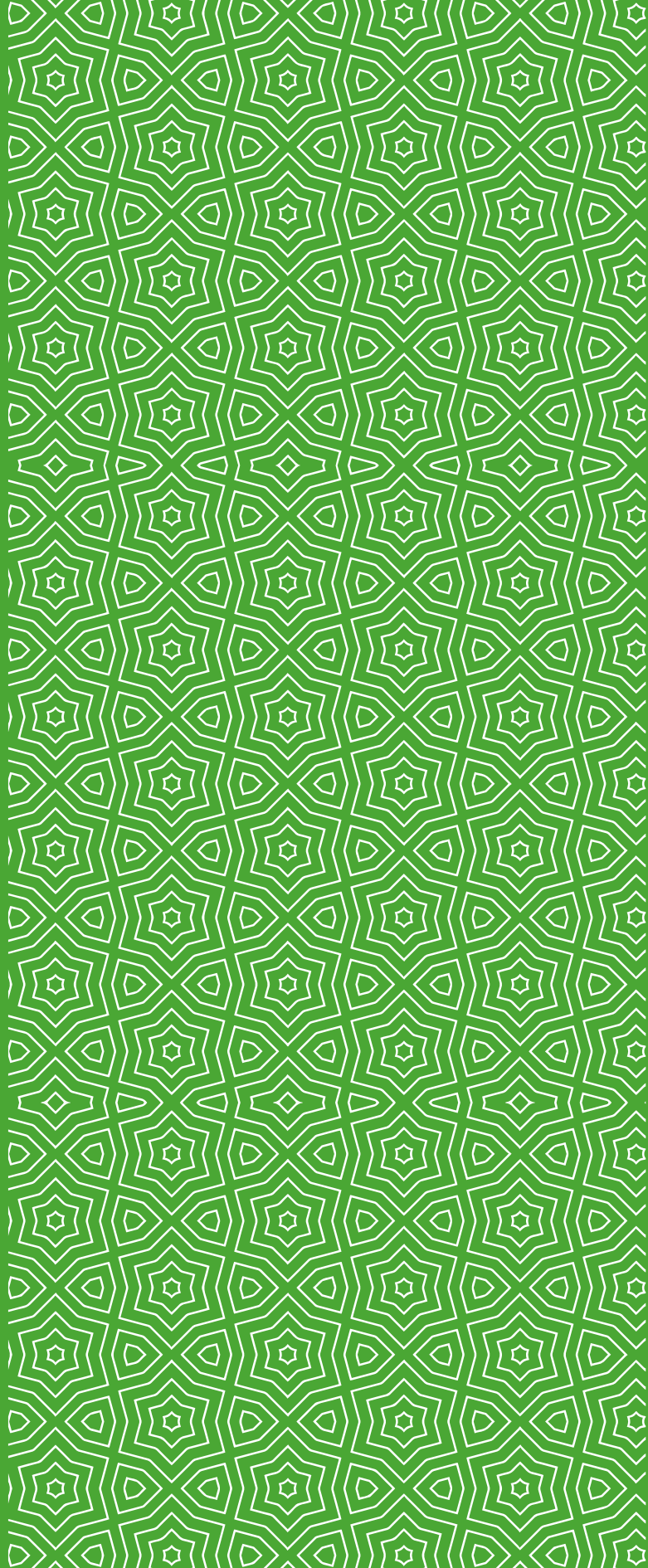
**Gyerekek együtt:** O.K. *(Mutatják is.)*

Lilla felszáll a buszra...

**Violetta:** Akkor indulhatunk haza.

*(Közös ének: Vezess Jézusunk)*

# Háttérinformációk a versenyhez



## HÁTTÉRINFORMÁCIÓK A VERSENYHEZ

**XXI. „VELÜNK AZ ISTEN!”**

## Országos Bibliaismereti Verseny kiírása

*Mottó: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánná minden népet!”*  
(Máté 28,18-19)

A Kecskeméti Református Általános Iskola huszonegyedik alkalommal hirdeti meg bibliaismereti versenyét. A rendezvény célja, hogy a gyermekek a felkészülés során átfogó bibliai ismereteket szerezzenek, s ezzel további életük keresztyén vezérfonalára is rátaláljanak.

Versenyezni 4 korcsoportban lehet. **Iskolánként két különböző korcsoportból egy-egy csapat indulhat. A csapatok 4-5 főből állhatnak. Csak olyan csapatok jelentkezhetnek, melyeknek tagjai az elmúlt évben nem vettek részt a versenyen.**

A rendezvény **két részből áll: verseny (írásbeli és szóbeli fordulóval) és színpadi előadás.**

A verseny **írásbeli fordulója** a korábbi évek hagyományaihoz igazodik. A rendezvény első napján minden korcsoportban egy időben kerül sor a feladatlapok megoldására. (Az I. korcsoport 60 percig; a II., III. és IV. korcsoport 90 percig dolgozhat.) Kérjük, hogy a felkészüléshez a revideált új fordítású Bibliát használják!

A **szóbeli fordulón** a csapatok játékos feladatok során mérhetik össze tudásukat.

Minden iskola készüljön egy közös dramatizált bibliai történettel is. A verseny anyagát képező történetek közül az induló iskoláktól egy **színpadi előadást várunk, tehát egy iskola egy jelenettel készüljön!** A darab szereplőit csak a versenyre benevezett csapatok tagjai alkothatják. Az előadás **5-7 perces** legyen, melyben egy bibliai igének és egy gyülekezeti éneknek is el kell hangozni! A bemutatott darabokat szakmai zsűri értékeli; egyéni és különdíjakat ad ki. A színpadi darabokról felvételt készítünk.

## BIBLIAI IGESZAKASZOK A FELKÉSZÜLÉSHEZ

### I. korcsoport

Jézus elhívja Mátét	Máté 9,9-13
Jézus kiküldi tizenkét tanítványát	Máté 10,1-13
Jézus a tengeren jár	Máté 14,22-33
A templomadó	Máté 17,24-27
Jézus megáldja a gyermekeket	Máté 19,13-15
Zsoltárok 119,9-16	

### II. korcsoport

Jézus elhívja első tanítványait	Márk 1,16-20
Jézus követése	Márk 8,27-38-9,1
A kisgyermek példája	Márk 9,33-37
Bevonulás Jeruzsálembe	Márk 11, 1-11
Jézus feltámadása	Márk 16,1-13
Zsoltárok 119,57-64	

### III. korcsoport

Péter halfogása	Lukács 5,1-11
A tizenkét tanítvány elhívása	Lukács 6,12-16
Jézus megdicsőülése	Lukács 9,28-36
Az utolsó vacsora	Lukács 22,7-23
Az emmausi tanítványok	Lukács 24,13-35
Zsoltárok 119,65-72	

### IV. korcsoport

Jézus első követői	János 1,35-51
Nikodémus kérdése	János 3,1-21
Jézus megmossa tanítványai lábát	János 13,1-20
Jézus megfeszítése	János 19,17-27
Jézus megjelenik a Tibériás tengernél	János 21,1-19
Zsoltárok 119,169-176	

### A verseny időpontja: 2018. április 6-7.

**A jelentkezés határideje: 2018. január 31.** A csapatok nevezési díját (2500Ft/csapat) 2018. február 9-ig kérjük átutalni a következő számlaszámra: 10915008-00000009-23600004. A szállás és az étkezés költségeiről kiállított számlát a verseny napján mindenkinek megkapja, amelyet a számlán feltüntetett időpontig kérünk átutalással kiegyenlíteni.

**Határidőn túli jelentkezést – szervezési okok miatt – nem tudunk elfogadni.**



**A jelentkezési lapokat pontosan kitöltve postai úton vagy e-mailben kérjük elküldeni.**

Levelezési cím: Kecskeméti Református Általános Iskola, 6000 Kecskemét, Szabadság tér 7. E-mail cím: [bibliaismeretiverseny.kecskememet@gmail.com](mailto:bibliaismeretiverseny.kecskememet@gmail.com)

A jelentkezés elfogadásáról az iskoláknak 2018. február 16-ig küldünk e-mailben visszajelzést.

A versenykiírás és jelentkezési lap letölthető iskolánk honlapjáról: [www.krai.hu](http://www.krai.hu)

Ebben a tanévben is lehetőséget biztosítunk arra, hogy a versenyzők ne csak az internátusban, hanem családoznál is kaphassanak elhelyezést. Tanulóink szülei vállalják, hogy a vendégeket 1-2 fős csoportokban elszállásolják, vacsorát illetve reggelit biztosítanak nekik. Ebben az esetben csak a két ebéd költsége terheli a versenyzőket.

Az elhelyezésre vonatkozó igényeket (internátus vagy család) a jelentkezés sorrendjében tudjuk teljesíteni.

Nevezési díj: 2500 Ft/csapat

Szállás költsége (internátusi elhelyezés esetén): 1200 Ft/fő

Étkezési hozzájárulás: pénteki ebéd: 1000 Ft/fő, pénteki vacsora (internátusi elhelyezés esetén): 700 Ft/fő, szombati reggeli (internátusi elhelyezés esetén): 500 Ft/fő, szombati ebéd: 1000 Ft/fő

A program idején tízórait, uzsonnát biztosítunk.

**Sikeres felkészülést kívánunk! Szeretettel várunk mindenkit Kecskeméten!**

*Kecskemét, 2017. november 28.*

Varga Nándor  
elnökjelkész

Dr. Szabó Ildikó  
igazgató

## PROGRAM

### 2018. április 6. (péntek)

8.00–10.00 Érkezés, regisztráció (M06-os terem)

8.00–9.30 Próbalehetőség (díssterem)

*Bejelentkezés az Információnál*

10.00–11.00 Ünnepélyes megnyitó (díssterem)

Áhítat: Varga Nándor elnökjelkész

Köszöntés: Dr. Szabó Ildikó igazgató

11.00–12.30 Írásbeli feladatok megoldása

11.10– A felkészítő pedagógusok betekinhetnek a feladatsorokba (219-es terem)

12.30–14.00 Ebéd (Kiskonviktus)

12.30–13.30 Próbalehetőség (díssterem)

*Bejelentkezés az Információnál*

14.00–15.20	Dramatizált történetek előadása I. rész ( <i>díszterem</i> )
15.40–17.00	Dramatizált történetek előadása II. rész ( <i>díszterem</i> )
17.00–17.30	Felkészítő pedagógusok betekinhetnek a kijavított feladatsorokba ( <i>220-as terem</i> )
18.00–19.00	Vacsora ( <i>Kiskonviktus</i> )
18.00 –	Szállás elfoglalása

### 2018. április 7. (szombat)

6.30–7.45	Reggeli ( <i>Nagykonviktus</i> )
8.00–8.30	Áhítat, hirdetések ( <i>templom</i> ) Fodorné Ablonczy Margit lelkipásztor, a zsűri elnöke
9.00–10.00	Szóbeli vetélkedő
9.00–10.00	Szakmai fórum a felkészítő pedagógusoknak, a dramatizált darabok értékelése ( <i>219-es terem</i> )
10.30–12.00	Szabadprogram, városnézés, uszodalátogatás
12.00–13.00	Ebéd ( <i>Kiskonviktus</i> )
13.00–14.00	Ünnepélyes eredményhirdetés ( <i>díszterem</i> )

*A református könyvesbolt rendkívüli nyitva tartással várja a kedves kollégákat, vendégeket 2018. április 7-én, pénteken 10.00 – 17.00 óráig, valamint szombaton 10.30 – 12.45 óráig templomunk Kossuth téri bejáratánál. A verseny résztvevői 10% kedvezményben részesülnek.*

DR. SZABÓ ILDIKÓ

## AZ VAGY, AMIT OLVASOL

### A XX. „Velünk az Isten!” Országos Bibliaismereti Verseny köszöntése

20 éve minden áprilisban összegyűlnek az ország református iskoláiban tanuló kis- és nagydiákok, az őket tanító hitoktatók, lelkipásztorok a Kecskeméti Református Általános Iskolában, hogy sokoldalú megmérettetésben, egymástól különböző feladatokban mutassák meg: a Bibliát olvasó, jól ismerő és értő testvérek.

Miért jó, ha ismerjük a Bibliát? Miért fontos, hogy a könyvek könyve élő beszéd legyen a felnövekvő gyermekek számára?

A 21. század az információ százada – halljuk, mondjuk, tartjuk korunkról. Több csatornán keresztül napunk minden percében új hír jut el hozzánk, elektronikus és nyomtatott, virtuális és valós üzenetek árasztanak el bennünket. Tudományos kutatások foglalkoznak azzal, hogyan lehet átmenteni a könyvet, megmenteni az örömet szerző olvasást a digitális kor embere, gyermeke, unokája számára. S a Bibliának,

a több ezer éves írásnak is lesz-e olvasótábora, követője?

Hittel mondhatjuk, hogy ha ismerjük a Biblia eredeti rendeltetését és célját, akkor ez a könyv lesz és marad az Írás, mely minden más forrást felülír a magunk, gyermekeink és unokáink életében. Isten irántunk érzett szeretetének kinyilatkoztatása, nekünk szánt személyes üzenete, bennünket foglalkoztató kérdésekre tőle jövő válaszok, és még oly sok minden található a Bibliában, ami megváltoztathatja annak az életét, aki komolyan veszi. Jó az, ha a Biblia üzenetét és gondolatait ismerjük; lehet velük szemben érvelni, de a belőle áradó, életet átalakító erő olyan tény, amivel szemben nem létezik semmilyen érv sem.

Olvassuk hát, ismerjük minél alaposabban Isten nekünk írott üzenetét, a Bibliát, hogy életünk minden napján elmondhassuk: velünk az Isten!

KORMÁNYOSNÉ MAKAI ESZTER

# GONDOLATOK A GYERMEKSZÍNJÁTÁSRÓL A „VELÜNK AZ ISTEN!” ORSZÁGOS BIBLIAISMERETI VERSENY KAPCSÁN

(A teljesség igénye nélkül)

Drámapedagógusként, gyermekszínhátszó csoport vezetőjeként abban a megtiszteltetésben és örömben volt részem, hogy 2018 tavaszán immár negyedik alkalommal a szakmai vendég szemével figyelhettem, véleményezhettem ezeket az előadásokat, s gondolataimmal segíthettem a felkészítő csoportvezető pedagógusoknak, lelkipásztoroknak, hitoktatóknak.

Egy színpadi előadás – még a legrövidebb is – színjáték vagy drámajáték eredményeként jön létre. A végeredmény látszólagos azonossága ellenére nem tehető egyenlőségjel a két fogalom, a két folyamat közé. Alapvető különbség a célhoz vezető útban van. A színjáték a színházművészet fogalomkörébe tartozó tevékenység- és eszközrendszer, amellyel a rendező a szerző által megírt drámai művet, színművet a saját elképzelései alapján rendszerint felkészült, a színészmesterség elméletével és gyakorlatával rendelkező színművészekkel/színhátszókkal „teszi” színpadra.

Ezzel szemben a drámajáték egy pedagógiai eljárás, módszer, melynek révén a színpadi előadás pedagógiai folyamat

eredményeként születik meg. Ennek lényege a cselekvésen (a drámán) van, amely feltárja és fejleszti az adottságokat, képességeket, fejleszti a verbális és nonverbális készségeket. Mindezen személyiségfejlesztés csoporttevékenységben történik.

A drámajáték is alkalmazza a színház eszköztárát, ám a hangsúly a nevelésen, a személyiségformáláson van. [Kaposi László](#) szerint ebben a csoportos játéktevékenységben a résztvevők felépítenek egy képzeletbeli világot, amelybe szereplőként vonódnak be. Ebben a fiktív világban azonban valós problémákkal találkoznak, s ezekből valós tudásra és tapasztalatra tesznek szert.

Elmondható tehát, hogy a drámajátékkal létrehozott színpadi előadás az egyik legkreatívabb csoportban végzett tevékenység, amely a személyiséget a legkomplexebben fejleszti, kreatív energiákat szabadít fel, közösséget teremt. Pedagógiai szempontból elsősorban nem a színpadon látottak a fontosak – az is! –, hanem az alkotók személyiségfejlődése; az a folyamat, az a bejárt út, aminek végén előadás születik.

## A SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT VEZETŐJÉRŐL

Ennek az útnak a sikeressége döntően a csoportot segítő felnőtt vezető felkészültségén, attitűdjén múlik. Mi az, amivel felvértezettnek kell lennie annak, aki erre a különleges, szép feladatra, gyermekszínjátszó csoport vezetésére vállalkozik?

Mindenekelőtt éreznie kell a személyiségfejlesztés felelősségnek a súlyát. Problémafelvetésével, aktivitásra, közreműködésre serkentő magatartásával, verbális és nonverbális megnyilvánulásaival a gyermekek értelmi és érzelmi erőit tárja fel, mozgósítja, fejleszti azokat. Mintát szolgáltat, s ennek pozitívnak kell lennie.

Ismernie kell csoportját, mint egészet, és mint egyénekből álló közösséget. A csoport vezetését, az alkalmazott játékok, munkaformák megválasztását meghatározza a közösség életkori, nemek szerinti összetétele. Az életkorban homogén csoportok a nemi heterogenitás ellenére is könnyebbéget jelenthetnek a vegyes, életkorban egymástól távol eső résztvevőkkel szemben. A vezetőnek tisztában kell lennie a fejlődéslélektannal, a gyerekek életkorra jellemző sajátosságaival.

Az örömteli, szívesen végzett munka oldott, nyugodt alkotó légkört kíván. Ennek biztosítója a felkészült, kiegyensúlyozott, derűs, elfogadó, határozott felnőtt személyiség. Az általa megteremtett környezet kíváncsi az egyes ember véleményére, elfogadja a tévedést, hibázást. Itt természetes a vita, a beszélgetés. Itt bátran megnyílhat, próbálkozhat a csoport látszólag „legügyetlenebb” tagja is. Itt érzelmi biztonságban érzi magát a kisgyermek: feltárhatja örömteli és fájó élményeit egyaránt.

Fontos, hogy a vezető ne ex katedra, mint a gyermekek felett álló legyen jelen a csoportban, hanem mint annak egy tagja. A közös munka megkívánja az ötletelést, a véleménynyilvánítást, kritikát. Ennek gátja lehet a merev alá-fölérendeltségi viszony. Ami miatt a csoportvezetőt tisztelet övezi ebben a közegben, az a tájékozottsága, pozitív személyiségjegyei, a tudása.

A sikeres színjátszócsoporthoz vezető munkájához szükséges tudás szervezett képzéssel és folyamatos önképzéssel szerezhető meg. A színjátékban közreműködő gyerekeket adottságaik feltárása, képességeik kibontása mellett olyan technikákkal kell „megtámogatni”, amelyek képessé teszik őket a magabiztos színpadi szereplésre. Ez a különböző képességfejlesztő játékok játszatásával, gyakoroltatásával érhető el. Ehhez a csoport vezetőjének ismernie kell a játékokat, játékgyűjteményeket.

A színpadi előadások létrehozásához vezető építkezésben, folyamatban érvényesülnie kell e pedagógiában ismert fokozatosság elvének. Ezt kell szem előtt tartani a különböző játékok, képességfejlesztő gyakorlatok végzése során: a nagycsoportban végzett gyakorlatoktól a kiscsoportban végzettek át jutunk el a párban, illetve egyénileg végzett gyakorlatokig; a verbális kommunikációtól a metakommunikációs gyakorlatig.

## A SZÍNPADI ALKOTÁSRÓL

A Velünk az Isten! Országos Bibliaismere-ti Versenyen színpadra kerülő produkciók alapanyagául a versenyszervezők felhívásában szereplő igeszakaszok szolgálnak. A csoportok tagjai a szóbeli és írásbeli ver-

senyre készülve alaposan megismerik ezeket. Ebben a munkafázisban a gyerekekkel folytatott beszélgetések során a csoportvezető számára kiderül, milyen üzeneteket hallanak ki a Bibliából, milyen kérdéseikre kapnak választ, milyen kérdések vetődnek fel bennük az Írás olvasásakor stb. Ezek alapján egyre inkább körvonalazódik az is, hogy melyik történet, igeszakasz áll közel a csoporthoz (életkorához, képességeihez stb.), melyik alkalmas dramatizálásra.

A csoport birtokában lévő fentebb említett játékokkal részleteket játszanak el vagy az Igeszakaszból, vagy az üzenettel összecsengő, mindennapi életükből vett analóg példákban. Az így folyó, hosszabb időszakra nyúló munkában lassan felsejlik valamilyen vezérelv az előadás építkezéséhez, ami alapján már eldönthető, milyen probléma, konfliktus kerüljön a születendő alkotás középpontba; milyen jelenetben fogalmazódjék ez meg; milyen jelenetek láncolata vezessen a központi problémáig, s milyen jelenet zárja azt le.

Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt a fontos dramaturgiai követelményt, miszerint a legrövidebb előadásnak is legyen eleje, felfutása, tetőpontja – ami a központi problémát tartalmazza, ami miatt létrejött az előadás –, s legyen lezárása! Ahogy mondani szoktuk: Legyen íve az előadásnak! Ezt a szervező elvet követve a dialógusok, jelenetek láncolata arányosan, feszesen kövesse egymást, minden jelenet gördítse tovább a cselekvést!

Mind a játszó verbális és nonverbális eszköztára, mind a színpadkép elemei (a díszlet, a jelmez, a kellék, a zene stb.) a központi gondolatot erősítve illeszkedjék az előadásba!

A hosszú, előadást előkészítő, építő etapban vezető és vezetettek egyaránt alakíthatják ötleteikkel, javaslataikkal a játékot. Amikor azonban a munka abba a szakaszba ér, hogy egyértelművé váljanak az előadás részletei, kialakul végleges szerkezete, helyére kerülnek tartalmi és formai elemei, a rendező csoportvezető határozott egyszemélyes irányítására van szükség. A próbákon szigorú gyakorlással rögzíteni kell az előadást. A darabban bizonytalanul mozgó színjátékosokat nem szabad színpadra engedni. (A jól begyakorolt előadás izgalma még így is tartogathat nem várt kellemetlenségeket.)

Ám, ha a gyerekek magabiztosak a darab bemutatásában, sajátjuknak érzik az előadást (tehetik, hiszen minden részletének megszületése körül ott bábáskodtak), szívesen lépnek a közönség elé. Jó kedvvel játszanak, boldogan fürdőznek a sikerben, a közönség elismerő tapsában.

## ÖSSZEGEZVE

Szívesen tekintem a gyermekszínjátszás egészét egy olyan virágnak, melynek életető táptalaja az az Isten iránti szereteten, hűségen nyugvó kultúra, amelynek írott forrása Isten nekünk írott üzeneteivel a Biblia. Ebből a kultúrából magasodnak ki, táplálkoznak azok a pedagógusok, hitoktatók, lelkipásztorok, akik mint a növény erős szárai tartják, jelképesen dajkálgatják a levélkéket, a gyermekeket. Tudással, szellemi, lelki táplálékkal látják el őket, hogy minél erőteljesebben növekedhessenek, hogy azután együttesük eredményeként kibonthassák, s megmutassák a világnak színes virágukat: esetünkben egy színpadi produkciót. Ez nem egyik pillanatról a má-



sikra bekövetkező jelenség. Ez olyan növekedési, gazdagodási folyamat, amelyben meg kell küzdeni saját, belső gyengeségekkel, hiányaikkal és a külső elemekkel, olykor kártevőkkel is. De ebben a gyötrelmesen szép nevelődésben az egész növény erősödik: szár és levél izmosodik, s lesz egyre nagyobbá, szebbé. Így tudnak együtt

valami szemet gyönyörködtetőt, szívet melletgetőt, emberi világunkat megszépítő produkálni. Ha az alkotás folyamatában felnőtt és gyermek teljes odaadással tud jelen lenni, a színpadra kitett végeredmény nem csak neki, az alkotónak jelent sikerélményt, a külső szemlélő, a néző érdeklődésére, figyelmére is számíthat.

---

JÁMBOR ZSOLT

## GONDOLATOK A 2018. ÉVI ORSZÁGOS BIBLIAISMERETI VERSENY ZENEI MEGNYILVÁNULÁSAIRÓL

Szívet-lelket gyönyörködtető, amikor fiatalok értelmüket és lelküket tárják egy közösség elé. Sokszor szégyenlősen, botladozva, máskor rikítóan színesen, magával ragadóan, de minden esetben őszintén. A Kecskeméti Református Általános Iskola versenyén számomra ez a legszembetűnőbb tanulság és öröm.

Persze ez óriási felelősség, nem csak a rendezők, hanem a felkészítők számára is. Hogyan lehet megvalósítani, hogy a verseny elsősorban bizonyágtétel vagy akár evangelizáció is legyen? Hogyan lehet egyensúlyt teremteni verseny és lelki táplálkozás között? Hogyan lehet ezt igényes zeneiséggel segíteni? Igazán jó példák voltak láthatóak az évek során ebben a programban.

Zenei megnyilvánulásra a verseny színpadi produkciói adnak lehetőséget a csa-

patoknak. Két fontos szempontsört kell kiemelnünk a megvalósítással kapcsolatban:

- 1.a megszólaló zene teológiai hitelessége
- 2.a megszólaló zene szakmai-zenei hitelessége.

### 1. A MEGSZÓLALÓ ZENE TEOLÓGIAI HITELESSÉGE

Néhány évvel ezelőtt többször is előfordult, hogy a történethez nem kapcsolódva, idegen testként hangzott el egy-egy zenei megnyilvánulás. Mintegy „letudva” annak kötelező jellegét. Az utóbbi időben azonban már az előadott történet szerves részeként szólnak meg a zenei részletek. Ehhez persze fontos a választás tájékozott irányítása. Sokok éneket, hangszeres művet kell ismerni, hogy éppen az adott témakörhöz kapcsoló-

dóan, igazi tartalommal bíró érzelmi töltést adhassanak a szereplők az énekekhez.

Fontos a hangszeres zenei részletek, átvezető, hangulatot teremtő, környezetet festő alkalmazása is. Meg kell találni e zenei részletek pontos helyét, idejét, hosszát! Ez sem könnyű feladat. De ösztönös arányérzékünk használatával, esetlegesen az iskolai ének-zene tanár segítségével hívásával ez megoldható.

A zenei részlet kiválasztása szintén példa a fiatalok számára. Kerülni kell az igénytelen, populáris, népszerűsége törekvő muzsikát. Hallanak belőle eleget.

Ne felejtjük: mi, tanítók *minden megnyilvánulásunkkal, igényességünkkel, igénytelenységünkkel tanítjuk a ránk bízott gyerekeket!*

## 2. MILYEN ZENEI KRITÉRIUMOKAT KELL FIGYELEMBE VENNI?

- tiszta énekes intonáció, jól hangolt hangszerek
- szép, stílusos, érzelmileg is hatást gyakorló előadás
- változatos előadói megnyilvánulás

### Tiszta énekes intonáció, jól hangolt hangszerek

Élményátadás lehetetlen e nélkül. Erre a feladatra válasszunk tisztán éneklő, hangszerüket biztosan uraló diákokat. Nagyon fontos a pontos hangadás, melynek bizonytalansága tönkretetheti az egész zenei részletet. Nagy jelentősége van a tempó jó kiválasztásának. Énekeskönyvi énekeink

rossz éneklési gyakorlata (túl lassú, ritmustalan éneklés) elkedvetleníti a szereplőket is. A hangszerek hangolása fontos, kötelező feladat. Mindenképpen hagyjunk rá időt. Ha kell, kérjünk ebben segítséget!

A diákok egyedül, tanár nélkül vannak a színpadon. Fontos, hogy tudják, hogy ki kezdi el, éneklésnél milyen hangmagasságon lépjenek be, mert így sokkal magabiztosabban muzsikálnak.

### Szép, stílusos, érzelmileg is hatást gyakorló előadás

Fontos a zenei részlet formájának, stílusának megfelelő előadás, a dallamívek megszólaltatása, a helyes prozódia (szó és mondat hangsúly) a helyes tagolás. E nélkül értelmezhetetlenek énekeink. Talán a legfontosabb ebben a levegővétel pontos helye, mennyisége. Valamint az is, hogy a gyermek értse azt, amiről énekel.

### Változatos előadói megnyilvánulás

Használjuk ki lehetőségeinket, ha van csengő hangú gyermekünk, akkor nyugodtan bizzuk rá önállóan az egyik versszakot! Váltogassunk fiúk-lányok között, vagy ének és hangszer között. Merjünk dinamikailag sokszínűnek lenni. Néha egy jól eltalált halk, lírai dúdolás többet ér, mint egy zajos semmitmondó kiabálás.

Mindezeket figyelembe véve lehet igazi élmény előadóknak és hallgatóknak az előadott drámai jelenet zeneisége. S elsősorban ez a katartikus lehetőség: a dallam által hordozott üzenet célba érkezik.

HEGEDŰS ZOLTÁN

# MIT JELENT A SZÍNPADI MEGNYILVÁNULÁSOK EGÉSZE A JÁTSZÓKNAK, A FELKÉSZÍTŐKNEK ÉS A HALLGATÓKNAK?

A Kecskeméti Országos Bibliaismereti Verseny zsűrijében mint színész, a dramatizált jeleneteknél a beszédre, a színpadi mozgásra és ami ezeket egybefoglalja: a színpadmozgásra szoktam figyelni. Persze azt szem előtt tartva, hogy a diákok ezek egyikét sem tanulták iskolai szinten. Ezért külön köszönet azon tanároknak, akik a tanításon kívül még így is foglalkoznak a gyerekekkel!

## A BESZÉDRŐL

A helyes beszéd nemcsak értelmi kérdés, hanem nyelv-érzék kérdése is. Ezt a gyerekekben az iskolába lépés kezdetétől fel kellene ébreszteniük a pedagógusoknak, lelkiismeretes ellenőrzéssel állandóan fejleszteniük, ápolniuk szükséges. Ezen színdarabok kis közössége számára tanítójuk lehetővé teszi ezt, sőt a próbák során a diákok figyelni, javítani tudják egymás kiejtését is. Tisztán, érthetően, hangosan és változatosan kell beszélni annak, aki arra vállalkozik, hogy a színpadra lép. Ő, aki a pódiumon áll, egymaga a „magyar nyelv őre”. Ezért fordítsunk különös gondot arra, hogy mindig szép magyarsággal, megfele-

lő hangsúlyokkal beszéljenek a színpadon játszó személyek. Ehhez szükséges, hogy olyan szavakat mondjanak ki a gyerekek, amelyeket értenek is.

## SZÍNPADI MOZGÁS

A gyerekeknek a színpadon éppen olyan természetesen kell mozogni, mintha nem is ott volnának. Azonban éppen ez a csekélység a nehéz: a természetes ülés, állás, járás és beszéd a színpadon. A beszéd mellett ez a kommunikáció a legjelentősebb, az ún. test-beszéd. A szavak talán csak 7%-át tesszük ki a mondandónak, míg maga a test ennek sokszorosát. Egy mozdulat teljes fordulatokat fejezhet ki a jelenet során. Vagy az elhallgatás is. A másik ember megbecsülése, vagy épp lenézése is kiderülhet abból, hogy felé fordulunk, vagy háttal állunk neki. A jelenlét legyen jelenlét. A teljes gyermek érezze, élje, aki, ami ő: ha egy fa, vagy maga Jézus, akkor azzá válhat. Jó példákat láttunk erre most is.

Vagy például a kezek mozgatása igen fontos. A kézben csodálatos erők szunnyadnak, amelyeknek felhasználása jelen-

tós előnyt biztosíthat az alakítás értékének – és érthetőségének – emeléséhez. De a test mozgatásával és a kezekkel az egész élet is imitálható. Ha a kéz, kar a test mellett lóg csupán, vagy nagy lendülettel gesztikulál – önmagában is jelentés-értéke van. Erre a diákok taníthatók, s ha felhívjuk rá a figyelmüket – talán egész életükre nézve természetesebb viselkedéssel lehetnek jelen más élet-helyzetekben is.

## A GYEREKEK BEVONÁSA

A színjátszás célja a hatáskeltés. Ki kell tapasztalni, hogy a produkció érdekében mennyi gesztus célszerű, mi az odaillő, milyen pontos helyzeteket lehet létrehozni, ami alátámasztja a mondanivalót. Ezeket mind – természetesen – próbákkal, sok-sok gyakorlással lehet elérni, fejleszteni. Maguk a gyerekek jelezhetnek vissza egy-egy próba során, hogy nekik mit is jelentett a közös munka. Maguk találhatják ki, mihez milyen mozdulat illik. Mert a verseny célja az, hogy ők mit tudnak a jelenetből megvalósítani. Az az értékes, ha a számukra érthető és fontos üzenetek jelennek meg a színdarab során.

---

FODORNÉ ABLONCZY MARGIT

## MEGELEVENEDŐ BIBLIA

(a jelenetek igeszerűségének értékelése)

Különleges helyzetben vagyunk, mert láthatjuk, ahogyan gyerekek átélnek, s szemünk előtt teszik érthetővé a sok ezer évvel ezelőtti történeteket. Átlényegülnek, mert áthatja őket a megértett szó, Ige ereje. Csodák történnek velük, s általuk. Hihetetlen felelősség és lehetőség egyben. Miért is kell színpadi jelenet a tanult igeszakaszok alapján? Hogy a mag a földre kerüljön. Ne fejbe csupán, hanem a szívek földjébe. Mindenekelőtt a miénkbe, akik tanítunk, s a bennünk megteremtett mag azután szóródhat tovább.

Idén a TANÍTVÁNYSÁG volt a téma, s az életkori csoportokban mind a négy evangéliumban ezeket a történeteket válogattuk össze. Tanítvány. Hogyan is képződik ez a szó? A -vány, -vény képző valamely cselekvés eredményét írja le. Vannak tanulók, vannak tanítók, de mind lehetnek tanítványok. Akik befogadták Isten igéjét és életre váltották. Akik a tanítás eredményeképpen a Mester követőivé lettek. Mint valamikor, az első tanítványok. Azok lettek a mostaniak? Hiszem, hogy minden jele-

net mélyen beivódott a gyerekekbe. S ezzel ennek tartalma, üzenete még inkább.

Nagy gazdagság, ahogyan megmutathatjuk egy kis színpadi jelenetben azt a sokféleséget, amit az egyszerű, néhány mondatos bibliai történet megőrzött számunkra. Mit mondunk szavakkal, mit mutatunk meg cselekvéssel, vagy eszközökkel, színpadképpel? Mennyire direkt, vagy szájbarágós az üzenet, amit a gyerekekkel elmondunk? Mennyire van helyén a bibliai vers, amelyet kiragadtunk a tanultakból? Hogyan szólal meg az énekben megfogalmazott hitvallás, imádság?

Minden évben vannak, akik együtt mozognak a szöveggel, akik megtalálják a saját hangjukat a szereplők mondanivalójában. Nagy titok ez, hogyan alakul, hogyan formálódik. Talán néha maguk a hitoktatók is rácsodálkoznak, hogy mi minden lakik a gyermekek szívében. A gyerekek ezekben a jelenetekben kifejezték hitvallásukat, megrendülésüket, kétségeiket, ahogy a régi tanítványok mindnyájan. Talán idén volt eddig a legtöbb kétség, hogy ma is működik-e még az a bizonyos erő, Isten velünk van-e. Ennek is helye van. A hit ajándék, nem erőltethető. Szép volt az

eszperente hitvallás: „Lelke veletek eleven, mert eltemethetetlen.” S idén volt a legtöbb mobiltelefonos jelenet, ami már jelzi az alfa generációt. „Isten lájkolt titeket.” hangzott a mondat. De így hiteles, így az övék.

Hiszem, hogy ezek által a jelenetek által mi nem ismeretet tanítunk a gyerekeknek, hanem iskoláinkban „emberformálás” történik. Tanítvánnyá tétel. Tanítvánnyá lenni sosem csupán egy esemény, hanem egy folyamat. Egyfajta „metamorfózis”, ahogyan a magból fa lesz, a hernyóból pillangó. A szóból mozdulat. Az embert még a látása is formálja. Amire sokat néz, átfőmálja az arcát. Amire vágyik, ahhoz kezd hasonlítani. A saját gondolataink, saját szavaink is formálnak minket. Ezért talán ezt a versenyt nem is úgy kellene hívni, hogy „bibliaismereti verseny”, hanem úgy: „Biblia-elevenítő” verseny. Hiszen így elevenedtek meg Jézus tulajdonságai, a sokféle tanítvány, az értékes bibliai versek.

Köszönet a munkátokért, vigyétek tovább ezeket a kis jeleneteket, iskolátokba, gyülekezetitekbe, mert sokaknak van szüksége a kis üzenet-hordozókra, hogy kérdéseket tegyenek fel és válaszokat fogalmazzanak meg. Hogy formálódjanak új és új tanítványok – már általuk is.

HORVÁT GÁBOR

## SZELLEMI MUNKA, LELKI PRÓBA

Ha az általános iskolai éveimre gondolok, három dolog ötlök eszembe. Egyrészt a református keresztyén hit alapjainak megismerése, lelki és tudományos szempontból egyaránt. Másfelől a számos tanulmányi vetélkedő, melyen az ott töltött hat évem alatt részt vehettem. Harmadik elem pedig, ami bizonyára valamennyi iskolában megszokott: az évfolyam osztályai közötti rivalizálás.

A „*Velünk az Isten!*” bibliaismereti verseny magában foglalta mindezen jellegzetességeket, ugyanakkor fel is oldotta az elmenteket. Agytorna volt a javából, hiszen előástuk a mélyből, mit kiváló hittanár, Józsa Anikó az évek során átadott nekünk. Emellett sok-sok nevetéssel teljes szórakozást is jelentett, amennyiben egy bibliai történetet kellett színre vinnünk. És ami a lényeg: az évfolyamunk mindhárom osztálya delegált valakit a csapatba.

Mi, A-, B- és C-osztályos lányok és fiúk korábbi gyanakvásunkat félretéve, közösen néztünk a próba elé. Felkészítőink, Félixné Oravec Márta és Szabó Katalin pedagó-

giai érzékét dicséri, hogy alig pár alkalom után kedves ismerősökből álló csapattá értünk. Lelkiismeretesen készülve vártuk a verseny napját, mindenféle drukk nélkül.

Tizenhét év telt már el azóta, mégis emlékszem, milyen kellemes hangulatú megmérettetés volt ez számunkra. Bár a feladatlapon meglehetősen nehéz kérdések sorakoztak, mi összedugott fejjel, mosolyogva morfondíroztunk. Pál és Lídia történetét a zsűfólásig megtelt Díszterem közönsége előtt adtuk elő, egymást is erősítve egy-egy bátorító pillantással. Istennek hála, végül a számos órányi felkészülést siker koronázta! A kecskeméti csapatok remek eredményeinek sorába illeszkedő. S számomra a mai napig azon túlmutató.

Kemény szellemi munka és felüdítő lelki gyakorlatok sora – így tudom összefoglalni az emlékeimet a versenyről. Boldog vagyok, hogy részese lehettem mindennek. Hálátelt szívvel értesültem róla, hogy megannyi diáknak azóta is lehetősége van megtapasztalnia ezt az élményt. Kívánom, még hosszú évtizedeken keresztül legyen így!



KISS GYULA

## KÖZÖSSÉGBEN ISTENNEL, KÖZÖSSÉGBEN EGYMÁSSAL KECSKEMÉTEN

Motto: *„Hadd menjünk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!”* (Zakariás 8,23)

2010-ben még nem gondoltam, hogy a kedves versenyfelhívásból, ami Kecskemétről érkezik, egy közösségépítő utazás bontakozik ki, amely nemcsak a gyermekek, hanem a felkészítő tanárok kapcsolatát is erősíti az Úr Jézussal és egymással is. Már maga a versenykiírás is megmutatta, hogy milyen komoly szervezőmunka áll a két napos program mögött. Mivel már novemberben megkaptuk a meghívást, és láttuk a verseny következő év áprilisi időpontját, tudtuk, hogy alapos felkészülésre, komoly tárgyi tudásra van szüksége a gyermekeknek ahhoz, hogy ringbe tudjanak szállni az ország legjobb hittanosaival.

Mindemellett azonban, Isten megláttatta velem a majd fél éves felkészítésben rejlő missziós lehetőséget is! Ugyanis komoly közösségépítésre ad lehetőséget az, amikor 5-5 gyermekkel hónapokon át, heti 2-3 órában összejövünk a lelkészi szobában és az Igét tanuljuk, tanulmányozzuk. Megértettem, hogy sokkal több a felelősségünk, mint a tárgyi tudás, bibliaismeret átadása,

hiszen a Filippi levélben nem kevesebbet mond Pál apostol, mint a következőket: „Legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint csillagok e világon. Életnek beszédét tartván elébök.” (Filippi 2,15–16) A kecskeméti „Velünk az Isten!” Országos Bibliaismereti Verseny emellé a felelősségünk mellé rendelt egy kiváló lehetőséget. Ezért vagyok nagyon hálás az Úr Jézusnak a hatalmas szervező és kivitelező munkáért, amit a kecskeméti kollégák évről évre kimagasló színvonalon visznek véghez. Hiszen ez a verseny adja meg a keretét, az ígerészek által a tartalmát is az Úr Jézussal és az egymással történő közösségépítésnek.

A fentiek fényében a felkészítések során azt a gyakorlatot követtem, hogy egy-egy csoporttal az iskolai tanítás után találkoztunk, és mivel addigra az ebéden már mindenki túl volt, egy kis édesség elfogyasztásával nyitottuk az alkalmat. Közben persze beszélgettünk, hogy kivel mi újság, és csak ezután tértünk rá a kiosztott igeszakaszok kikérdezésére, megbeszélésére, értelmezésére, és az egyéb háttérinformáció le-

jegyzetelésére. Ezt követte az áhítat, majd az imaközösség, amivel a heti felkészítést zártuk. Egy hónappal a verseny előtt összehoztuk a két csapatot a dramatizált jelenet begyakorlása végett. Ebben a munkában Lukács Ákos Gyula dráma szakos kollégám volt mindig segítségemre.

A verseny napját nagy izgalommal vártuk, és persze imádságos lélekkel, hogy amit megtanultunk, azt tudjuk jól, Isten dicsőségére előadni. Igyekeztünk nem szem elől téveszteni, hogy a felkészítésnek nemcsak egy igeszakasz bemagolása volt a célja, hanem az, hogy ezáltal is jobban megismerjük az Úr Jézust, és a Biblia olvasása, értelmezése, megélése hétköznapijaink szerves részévé váljon.

A verseny kiválóan megszervezett volta miatt már a részvétel is élmény volt, és egy idő után a miskolci Jókai Mór Református Általános Iskola diákjai jutalomként tekintettek arra, ha kiválasztásra kerültek erre a rangos megmérettetésre. A gyermekeknek is nagy élmény volt egy-egy ilyen út, de én felnőttként is örömmel konstatáltam nemcsak az alapos szervezést, hanem azt a sok szeretetet és gondoskodást, amit Kecskeméten kaptunk. A regisztrációtól kezdve, a kísérő tanárok készségességén és kedvességén át a jól megszervezett programok, a színvonalas versenyfeladatok, a finom ételek, a kollégiumi szállás mind-mind a szeretetről és a jól átgondolt szervezésről szólt! Itt emelném ki, hogy szakmailag mennyire korrektnek és építőnek találok azt, hogy míg a gyermekek az írásbeli feladatokat írták, mi azokat az összeállító kollégákkal együtt megbeszélhettük, majd a kijavított feladatlapokat megnézhattük. Sajnos tapasztalatból tudjuk,

hogy erre nem minden országos hittanversenyen biztosítanak lehetőséget.

A pénteki vacsora után mindig kerítettünk alkalmat egy kis kimozdulásra, és persze közösségépítő játékokra és ismétlésre is, de szigorúan a zuhanyzás után, már pizsamában, a közösségi térben.

A szombati napon ugyan folytatódtak a megmérettetések, de az eredményhirdetés után mindig Isten iránti nagy hálával térhettünk haza, mert volt gyümölcsstermés és volt aratás is az Ő kegyelméből. A befektetett időt és erőt megáldotta az Úr Jézus a kézzel fogható eredmények és jutalmak formájában is. Kialakult hagyományunk már az iskola szomszédságában lévő kiváló cukrászda meglátogatása az ünneplés és a levezetés egyik alkalmaként.

Hazaérve a jól megérdemelt pihenés következik, valamint a dobogós eredményt elért csapat(ok) otthoni jutalmazása egy mozi látogatással, természetesen az iskolai jutalmazáson, igazgatói dicséreten kívül.

A verseny lelki hasznát az év folyamán is tapasztalhatjuk beszélgetésekben, hittanórákon, valamint a nyári hittanos tábor keretében.

Hálásak vagyunk az Úr Jézusnak, hogy a kecskeméti versenyt felhasználja életünkben arra, hogy Őt és egymást is jobban megismerjük, és a gyermekek a lexikális tudás mellett az életre és az örök életre szóló ismeretet, az Istennel való életközösség lehetőségét is meglássák, gyakorolják, és a Vele való kapcsolat örömeibe belekóstoljanak. Adja az Úr Jézus, hogy még sok-sok éven át megtapasztalhassuk nemcsak Kecskeméten, hanem bárhol vagyunk is: „Vélünk az Isten!”

# „VELÜNK AZ ISTEN!”

## Országos Bibliaismereti Versenyen részt vett iskolák

1. Alistáli Református Egyházi Alapiskola
2. Bagaméri-Kokad Általános és Alapfokú Művészeti Iskola
3. Balatonfüred- Református Általános Iskola
4. Békés- Szegedi Kis István Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium
5. Biatorbágy- Biai Református Általános Iskola
6. Biharkeresztes- Gárdonyi Zoltán Református Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola
7. Budapest-Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium
8. Budapest- Fasori Református Kollégium Julianna Református Általános Iskolája
9. Budapest- Pál Apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnázium
10. Budapest- Rákoscsabai Jókai Mór Református Általános Iskola
11. Budapest- Sylvester János Református Gimnázium és Szakgimnázium
12. Budapest- Szenczi Molnár Albert Református Általános Iskola
13. Bugyi- Beleznyai János Református Általános
14. Ceglédi Református Általános Iskola és Óvoda
15. Csurgó- Csokonai Vitéz Mihály Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium
16. Debrecen- Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Általános Iskola
17. Debreceni Református Kollégium Általános Iskolája
18. Drávafok- Pécsi Református Kollégium Csikesz Sándor Általános Iskolája
19. Enying- Tinódi Lantos Sebestyén Református Iskola
20. Felsőzsolca- Kazinczy Ferenc Református Általános Iskola
21. Gomba- Fáy András Református Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola
22. Göd- Géza Fejedelem Református Általános Iskola
23. Gyula- Magvető Általános Iskola, Hajnalcsillag Óvoda
24. Hajdúböszörmény- Baltazár Dezső Református Általános Iskola
25. Hajdúnánási Református Általános Iskola és Óvoda
26. Halásztelek- Bocskai István Oktatási Központ Általános Iskolája

27. Hódmezővásárhely- Szőnyi Benjámín Református Általános Iskola
28. Kaposvár- Lorántffy Zsuzsanna Református Óvoda, Általános Iskola, és Gimnázium és Kollégium
29. Karcagi Nagykun Református Általános Iskola
30. Kecskeméti Református Általános Iskola
31. Kiskunhalas- Szilády Áron Református Gimnázium
32. Kiskunhalasi Felsővárosi Általános Iskola
33. Kisújszállás- Móricz Zsigmond Református Kollégium Arany János Általános Iskola Tagintézmény
34. Kocs- Vincze Imre Református Általános Iskola
35. Kunhegyesi Református Általános Iskola és Óvoda
36. Kunszentmiklós- Baksay Sándor Református Gimnázium és Általános Iskola
37. Majosházi Református Általános Iskola
38. Mezőtúr- Szegei Kis István Református Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium
39. Mezőtúri Református Kollégium Gimnázium, Szakgimnázium, Általános Iskola és Óvoda
40. Miskolc- Jókai Mór Református Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola, Alapfokú Művészeti Iskola és Óvoda
41. Miskolc- Lévy József Református Gimnázium és Diákotthon
42. Miskolc- Szirmai Református Általános Iskola, AMI és Óvoda
43. Miskolc-Diósgyőri Református Általános Iskola és Óvoda
44. Nagykőrös- Arany János Református Általános Iskola és Óvoda
45. Nyírbátor- Báthory Anna Református Általános Iskola
46. Nyíregyháza- Jókai Mór Református Általános Iskola
47. Pécsi Református Kollégium Általános Iskolája
48. Siklós- Sztárai Mihály Református Általános Iskola és Óvoda
49. Szendrői Református Általános Iskola
50. Szentes- Kiss Bálint Református Általános Iskola
51. Szentmártonkáta- Székely József Református Általános Iskola
52. Szigetszentmiklósi Bíró Lajos Általános Iskola
53. Tápiószőlős- Újszilvás Református Általános Iskola és Óvoda
54. Tiszafüred- Bán Zsigmond Református Általános Iskola Alapfokú Művészeti Iskola és Óvoda
55. Tiszakécskei Református Általános Iskola és Gimnázium
56. Törökszentmiklós- Bethlen Gábor Református Általános Iskola, Óvoda
57. Veresegyház- Kálvin Téri Református Általános Iskola
58. Verőce- Géza Fejedelem Református Általános Iskola, Óvoda és Bölcsőde
59. Veszprém- Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános és Alapfokú Művészeti Iskola
60. Vésztő- Kis Bálint Református Általános Iskola
61. Zsadányi Református Általános Iskola

## 21 ÉV ALATT A ZSÚRI TAGJAI\* VOLTAK:

Bálint Márta tanító, hittanoktató	Kovácsné Barócsi Edit hittanoktató, énektanár
Baráth Julianna lelkész, iskolaigazgató	Kustár Gábor lelkész, vallásstanár
Bárdos Péterné tanító, hittanoktató	Laczay András lelkész, vallásstanár
Danyi Judit színművész	Lehoczky Mária Magdolna főiskolai oktató
Debreceni Tibor főiskolai tanár, drámapedagógus	Magyarné Balogh Erzsébet lelkész
Dr. Fodorné Dr. Nagy Sarolta lelkész, egyetemi tanár	Méhes Balázs főiskolai adjunktus
Dr. Michna Ottóné tanító, könyvtáros	Miklya Zsolt író, katechéta
Dr. Papp Kornél az MRE Zsinat Oktatási Irodájának Irodavezetője	Molnár Miklós lelkész
Dr. Svébisné Juhász Márta hittanoktató	Moncz Anikó RPI ig.h.
Dr. Szabó Ildikó főiskolai docens	P. Tóthné Szakács Zita lelkész
Draskóczy Balázs énektanár	Pataky László tanár, hittanoktató
Édes Árpád lelkész	Pavletitsné Egressy Mária vallásstanár
Édesné Pál Edina tanító, hittanoktató	Petróczi Lea tanár, drámapedagógus
Fábry Szabolcs lelkész, hittanoktató	Pintér Gyula lelkész
Fodorné Ablonczy Margit lelkész, pedagógus	Ritter-Mészáros Ida tanár, drámapedagógus
Hámori Zoltánné tanító	Szabó Zsuzsanna lelkész
Hargita Péter főiskolai tanár	Szabóné Csökmei Edit lelkész
Hegedűs Zoltán színművész	Szél Györgyné Sebor Lilla lelkész
Hegedűsné Nagy Mária lelkész	Szetey Szabolcs lelképásztor, főiskolai oktató
Jámbor Zsolt énektanár	Szóke Imréné Barócsi Judit lelkész, vallásstanár
Jelényi László lelkész	Varga Albertné tanító, igazgató
Kajtár Istvánné tanító, hittanoktató	Varga Nándor lelkész
Kiss Zsuzsanna tanár	Vas János tanító, hittanoktató, iskolaigazgató
Kormányosné Makai Eszter tanár, drámapedagógus	Virág Tiborné tanár

\* A 21 év alatt a felkérések a zsűri-tagságra az akkori aktuális beosztás alapján történtek, s nem a mai helyzetet tükrözik

# „GOD IS WITH US!”

## Plays and experience of history of the National Bible-knowledge Competition in Kecskemét

### EDITORIAL PREFACE

**Andrea SZÁSZI**, Greetings to readers

### STUDIES

**Margit FODORNÉ ABLONCZY**, The National Bible-knowledge Competition in Kecskemét

**Mária MAGDOLNA LEHOCZKY**, The word of God and drama and game

### WORKSHOP

**Éva SZABÓNÉ MARTH**, „When the Soul was blown strongly”

**Mária MAGDOLNA LEHOCZKY**, The grain of wheat

**Emese BÖLCSFÖLDINÉ TÜRK**, Chosen tools, Who takes our sins on Himself ...,

My eyes to the mountains, About numbers; Mirror, Mirror on the wall;

**Erzsébet TURBUCZ**, The disciples from Emmaus

**Kristóf TAVASZ**, Simon and the big catch

**Judit SZABÓNÉ ISTÁRI**, Be an emissary of peace who is bringig good news...

**Boglárka HERDELÓNÉ PELOK**, **Andrea BARÁTH**, **Judit SCHRIFERTNÉ SZIGETI**,

Who can not be buried

**Eszter FAZAKAS**, Jesus is with me on my wandering roads

**Andrea BÜTÖSNÉ HESZBERGER**, Virtuosos

### BACKGROUND INFORMATION FOR THE COMPETITION

**Dr Ildikó SZABÓ**, You are what you read - Gratulation of the 20th „God is with us!” National Bible-knowledge Competition

**Eszter KORMÁNYOSNÉ MAKAI**, Thoughts about child’s play in connection with the 20th „God is with us!” National Bible-knowledge Competition

**Zsolt JÁMBOR**, Ideas of musical expressions of „God is with us!” National Bible-knowledge Competition in 2018

**Zoltán HEGEDŰS**, What does the complexity of stage manifestations mean for the players, for the organizer teachers and for the audience?

**Margit FODORNÉ ABLONCZY**, Bible – coming alive

**Gábor HORVÁT**, Intellectual work, spiritual test

**Gyula KISS**, Community with God, community with each other in Kecskemét

Members of the jury – under 21 years – of participating schools in the „God is with us!” National Bible-knowledge Competition were



## **MAGYAR REFORMÁTUS NEVELÉS**

református pedagógiai folyóirat

Megjelenik elektronikusán, évente 4 szám. Letölthető: <http://refpedi.hu/mrn>

ISSN: 1585-7565

### **Kiadja a Református Pedagógiai Intézet (RPI)**

1042 Budapest, Viola utca 3-5.

[www.refpedi.hu](http://www.refpedi.hu)

**Felelős kiadó:** Református Pedagógiai Intézet Igazgatója

**Főszerkesztő:** Dr. Szontagh Pál Iván

**A katechetikai számot szerkesztette:** Dr. Szászi Andrea

A folyóirat szakértői lektorálási folyamatot követően jelenik meg. Ennek során egy külső és egy belső lektor (szerkesztőbizottsági tag) véleményezi a beküldött tanulmányt és javasolja a megjelentetését. A szerkesztőbizottság tagjai az MRE elismert, PHD fokozattal rendelkező szakemberei pedagógiai vagy katechetikai, valláspedagógiai területen.

### **A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG TAGJAI:**

#### **Pedagógiai tanulmányok lektorai:**

Dr. Szenczi Árpád, KRE-TFK

Dr. Pompor Zoltán, MRE

Dr. Szontagh Pál, RPI

#### **A valláspedagógiai tanulmányok lektorai:**

Dr. Siba Balázs, KRE-HTK

Szabóné Dr. László Lilla, PRТА

Dr. Szászi Andrea, RPI

**Szerkesztőbizottsági titkár, olvasószerkesztő:** Bajnokné Vincze Orsolya

**Tördelő:** Rezessy Szabolcs

A korábbi évfolyamok számai és a közlési feltételek az RPI honlapján elérhetőek.

A szerkesztőség fenntartja a jogot a kéziratok nyelvi-stiláris javítására, a szerkezeti elemek egységesítésére, a logikai hibák korrigálására és a tipográfia kialakítására.

Az egyes közlemények tartalmáért a szerző a felelős.

© Református Pedagógiai Intézet, 2018



